

כחיים אריך וז"ל וז"ל אלא שבין שא"ל אין לו חום כפי עמם כי נרמז בקוטה של י"ד לכן אף אף מונים עתה אלא ד' כחיים לנד כגד ד' אסופים ד"ה אגב פולס והם הם ב"מ ד' יסודות שכל * עולם גם דע כי בכל עולם יש בו חומר וזורה שם עצמות וכלים אלא שהגלים של עולם הפלגין הם אור וזורה בעדן פולס שלשק ממנו **כ"ל** בעולם טו אין נק' כל ונק' נמח כ"י א"ס ד' יסודות הארץ השלש הם שבוטט בשחילס והרי נמבאר פרסי כל עולם אפסם דרך כלל יהיה האלילי יסוד א"ס וכריאה יסוד רוח דרירה יסוד מים ופאים יסוד פער והם ס"ה א' ס"ל עולם והם חיה ונרין אף הגוף של עולם הם ד' יסודות עולם השפל כ"ה נק' ארץ הבשיה. ונבאר ארץ בכל עולם נבאר בו ד' מיני נבואים דת"מ והם כגד ד' יסודות שכל עולם והפנין כולו כ"מ"ש בענין יסודות הארץ השלש הם וזה יוכן כמה שסקרמנו כי בשולם פלמו היא כללות ד' יסודות פלמן אשר בו יסוד י"ס בו ד' פרי נבואים דובס לומח בו וזה פנינים באלילות וממנו תקום לטלס כי הנה ג נודע ש"ם כלל"י ב"מ ו' מחמת וזב ובסוף בו כגד ז' קלות ו"ז ג צבת י"א א"ל אשכזש אלו סדריס אבנין יקרין כגד י"ב צבטיס הם האלילות והם ב"מ אלאר וכל זה הדומס אשר ס"ס. גם אש"י נירוס ד"מס עולם הא"י הח' בא"י י"ס בו פ"ט ג"ש פ"ען ה"ח"ס גכ"י"א י"ס הקדמס כ"י"ר ונ"ס דל"שית"מ והדמס וזרו והאזנן וזרס הפומיס ופשיס ומכלל כו' חוה בטומח. גם י"ס ב"מ שור כמס פו סורין בני יונה שור נשר אריה שם ז' ו' מ"י חיות ק"ל ול"י מ' והם ח"י שם נשמות המלאכים הנק' טלס כסוד ד' חיות בקדש כטדע פנין ארבע חיות הפרכנה שנא"ל ומשם נמשכו המלאכים בלידה ובחי אהרס הדובע פל חיות שם נשמות הנדריקס אשר שם באלילות כטדע והם הפנימיים העליונים שכל (כ"א ז' סמינים) ד' הדינים.

כ"ל השולב במכות נפש האדם כי נשוא מורכב משלש ארבע יסודות השגלים מבחי' החומר שזכרם ומחלס וכנבו נפש המורכבת והא"ך נפש העומדת בכל כחומיה ואח"כ נפש המינישטת אלו נק' נפש א' כללד נמשכת מחיות נפש כו' יסודות והנפש הוא ארץ קה שושלת רק לטעמלת הגוף בלבד. והנה כל נפש או לביח כחוס הגוף אינה נק' נפש נפש נמורה רק נק' כח נוק השאר בארץ אחר הפשידה ועל"י שם גרין הק"י פנריס מפשיה י"ד בריאה ועל"י חמיה הנק' בן להש"י והם נמלקת לנרין מן האלילות והדך קלרה הנה האדם יש לונקן וכן הגוף אשס ודוח ונשמה ומיה מד' שלמות אר"י"ס פ"כ. ד' קליפות לילית אר"י"ס דה"י נעמ"ס משבס בארבע מדרגות אלו רוד, סאלמנקס של א"תפאשי"א, מלריס, ומשק כניח רמון, וכל א' יש לה אופנת כפני פלמס ליליס כרומי פל פ"ו. סאלמנקס פל ש"ד. מלריס פל ג"ס דמשק פל גבול. ה' ילגט מטלס אש"י:

דרוש ברכת הלבנה ט

ביאור ברכת הלבנה סס הבנות יתן

הנה, בדתך ברוך תהיו כי נים' רכ"מ ד' אלהים כריבוט וכ"ח אוחית מילר דמילר דשס ס"ג האלריס ברתל וסכונה אשס מבחנים כשס אלהים שח"ריס ברתל כד לפר"ס מחסובה. א"ר באבאר בו"א שח"ק **מחבר ז' שיה רחל** בקרל מחבר שיה מקדשה לוי שהוא ס"ח **מחבר סס קידוש** נמלס שהוא מחבר של כו' שיה ז"א. ברה שח"קס היה הנה' דרה שטפשו בוטלות עד כ' ברה שח"קס שםס היכלות גוולס בטררה דבריאה שנקראו שח"קס **פ"ס שח"קס מין לנדיקס השח"קס** מן א"ס אוחס דסכלי יסודין כסכלי קכ"ו וזו מדה כגד מדה וסס ונמו אוח ירס וסכלו פול יסודיס לש"ס ארץ שמוג לעדס ומשק אחר מוסס עוליס לכ' היכלות ושס הם שח"קס מן שםס ז' אוחיות מה"ג מונשך הנדיטות מיתוק גדול לפי שם החמר חוקות ומקומו כן בא בתן הששס ונימנשך בו אוח ה' כי היה בו כח השנים של כל הנצורות והנ' נצורות הנותרים לא ימשך משלס פד לש"ל כנו' שם צפ"ס מקורו:

זב"ר"ן ס"ו כל צבאין פ"י **רחל** הוא ז"ל הנק' רוח **זב"ר** של רוח היא טקב"א דז"א כי פ"ה דוחה לטקב"א וע"י כי ז"א פ"ה הנוקב"א שיה ס"ו מיקן כל נלכוז דיררה שםס המלאכים הנק' נכ"א מעלה. אש"ס שז"א מתקן ביררס מ"מ. מתקן שמה לכתל כנתי"ו ו **ש"ל יקשה ז"א דכ"ר ביריה כי א"ס פ"י רחל**. **ח"ק חסן נתן לה** **ש"א יקשו את חקיהם כי לר"ך שחמ"ס פל כל הנבואים חסח הוקן ומוקות והם כשפ"ס ויהיה ב"מ וזמן חק הוא ז"ל חסן פ"י רחל נסן השפיה לכל דכ"ר שלא ישו חקיהם**

ש"ס כהם חוקלה לגוף ולרמק מנח. כדמות מן כגוף כמו כהסם וכסוף' ואכסר' והכחש' וכו' נק' רטן כי יקדלס כוז מבוס. אך דע כי קגן מדוס אלו. הסגות סגריטות לגוף או סכות כדשות אחת כי מיקר' מן הכח הסמסורר הסנימי אהנמ גם כח המגניס החיטן הוא משמש לו בענין זה כי המחשורר מושב וכפרגי"ס פושל המדס הדי"א. ודע כי גם קרן הפלגס והפנירות סס בארס מסר כלוח אלו המחשורר והפניגיס כנו' אלא שיהט מלגוס אלא מלר הילר הרע המכניס כהם רטן היה והם כלים אל הילר הרע כמ"ס בע"ה:

ג נוכח בזהר רח"א בענין לופ שהוא יל"ד ו' בטמיו סס ב' הכחות סס האצירה נפש העומדת והכבירה הוא חיבור המרגיש סס המחשורר הנק' ג"כ נפש הממחיה כי שתיק ארץ כונחם אלא לטעמלת הגוף בלבד כג"ל אלא שפ"י נמשך נוק לנפש המדכרת כטינת הילכ"ד כמ"ס בענין החטטה הרטנית ועדין ארץ זו בחירה ממש כי אם כנפש המדבר כמ"ס סס. המדברת יותר פרי"ו משלס והוא מחלק כלש אשר ככל יסוד מחרבשפן ויש בו נפש המרכנת והלומחם והכפשי"ת. וטסק בב פנימים מכלס והיא נק' נפש המדבר ויש שקרחה נפש סכלית חו נק' כספריס נפש כו' העליונה שכלששתן ולכן מלבד הכפשי"ת והרטניס ש"ס כה טסק כה הנחדיים כי ארץ בחירה אמיתית אלא כשכל כמ"ס ויחלק לב' של משפ"ו ופיו"ו. ואמנס כמשפ"ו הוא נבלק לב' המשפ"ו והמשפ"ו. המשפ"ו הוא לפשות מלאטת נעמיית ממן לגוף כמו הדיפיה והנבין כו' כי סס השפלה להבין ממן לגוף פלמו סהם הכחש חילוניות לגוף ואינם במלאטת סאכילס וההילוך והרכיור כו' כי סס טעמלת להבין ממן לגוף פלמו אשר * סס באי"ס ממש המחשורר כנו' והמשפ"ו הוא לחשוב ארץ יפשה אלו המלאטת החילוניות לגוף ארץ השינוי איט כי אם להסגיל לרבי הנפש לנדה והוא להסיר חכמות הנפש כמו חכמה סטטנה וסכונת וכיואל ולדמס סספריס סאמח מן השקר בענין ידעם אוחס חכמות שזין לסס לורך לגוף. אלא לנפש לנדס ואיט כשכל החפשי"ת שהוא לקדש מלאכות חדשות של משפ"ה הגוף ולשטחם ממלאכה למלאכה. אך השכל פיוני איט רק לדעת הדברים כפי אמיתיהם שטחם וגם כי הוא לזרבי הנפש ולא לגוף כמו המשפ"ה וע"כ זה השכל הפיוני יתוסף בו פנין הכחירה כ"ל כי ארץ נק' כחירה אמיתית א"ס יבחר בדבר זה להיותו יותר נחבב לו מזה א"ס שהיין שזין כי זק נק' רטן ארץ א"ס יבחר באהמס שהוא מה שהוא כך ורמק השקר שהוא מה שאיט קר. וז נק' בחירה אמיתית כי בומר באמת להיותו אמת לא משני שהוא יתספק בו וגם כי הוא אמת אלא משני שיהיה בו שהוא האמת בעניניו הנפש שזין סס רטן ממש כמו עניניו הגוף שהלך אחר רטנו בו. שד יס יתרון כשכל הפיוני ממש המדמה כי המדמה לא ישיג אלא בחומר וכל יורדי וקמיוני יסיו בחומר ארץ השכל ישיג בטירה שלמה ארץ היא וכן כח המדמה דמה לפעמים שקר מה שאיט כן והשכל יוכל להשיג גם החומר פלמו ארץ הוא מהותו באמת ארץ ארץ זה אלא כזה הדבס לא כזה לזר מש. ומל"א כי כהפדק שיהס ימרו יהיו ב' טעמלות שישנן הדמיון לזר ממש ואמתי לפי כי הדמיון הוא כלי השכל והשכל פל המדמה ומל"א כי כל הנשמות והקמות סרל נק' חומר בעדך השכל הפיוני הוא אורה לכולס. וזוה חבין טעין כהלסם כי הנה צמח השינה כשאר כגוף נפש המרכנת ב צבת זיין כויה לך נק' דע"ג והלומח' והכפשי"ת ואיט יוללס כקס"ס חיי"א ונדק ק"ס"ס מתנו רק נפש המדבר הנק' כ"י"ו כ"ס ז"ה ונ"ס א"ר הקדש ד"ה סכלית וכיין שהשפחה מן החומר יכ"ס פנ"י דע"ג ונ"ס הכניסת דק"א

משנת לדע' ולראות חיוניס פליוניס וזאה וחוקקת החויון הוא כח המדמה הנק' נשמת הנפש הסכלית וארץ כה דיטור והמדמה מראה לדמס מה שראה השכל ולפי שהוא כלי השכל כנו' ארץ בו כח לקבל סדכריס באמיתותן ולכן ארץ חלוס בלא דכריס כשלים וגם כי הוא דמיון שראה השכל ולא הדבר פלמו שראה והנה הנבאר ענין כמות נפש האדם אשר בו מד' יסודותיו. ועתה נבאר הנפש הסכלי האמיתית סלל ממחמה אינה אלא בעניניו הפנימי לקיים רלון קוטי ית' והיא באה מנו' י' נלגלס דעשיה הנק' אופניס וגם היא כוללה מדר' כמות שםס ד' יסודות העליונים של השמים סהס וכל אחר מהס מורכב ג"כ מחומר ולורה. אחרך הנשק רוח הסכלי משולס וייררס אשר בו י' כמות. מלאכים ונלללס כד' יסודות אשר שם מורכב מחומר וטורה אח"כ קונה נשמה סמכריאה ש"ס כה' ד' רדקין נללללס מן יסודות אשר שם מורכב מחומר וטורה וכל ג' מאלו נק' עבר הש"ת. ואח"כ אכס מן האלילות מד' יסודות אשר סס וזו נק' בן אל השי"ת וכבר נמבאר שכלל עולם יש ה'

200=ר

מפקוד. ששים ישעזים הם כל העולמות. **לעשות רצון קני'ה**
 אמר בלשון רבים שהם **ב' שמות קס"א קס"א** אשר כל א' נ"י
 קונה והו קונים והם הלה"י דמחא. ח"ש לפסות רש"ן ב' שמות
 קס"א הרמזים במילת קונים, **חמש אמת הוא ז"ה** כי כ"א
 פעמים אה"ה נ"ח אמת כי ז"א כל פרטיו נכנה ומתקן מס
 אה"ה דמחא. **ובד' כי ח** דמחא הוא שם אה"ה שהיא בכ"ה
 כנודפ **והח** פהוה רומח למלכות דכ"ה המשפחה לז"א כנו'
 ב"כ **והח** רומח לחל בזופן זה כי מחילת אוח ת' הוא ר'
 ור"ש במילוי נ"ח **תק"י** מפני שהיא באה מאוח ה' דכ"ה אשר
 כ"א כלולה ממחא הרי ת"ק ואוח י"ד של ר"ש רומח לז"ר דאבא
 המחירה כב"ד נקודה בהיכליה ה' הרי לך כי כ"ה (ג) של ה' רומח
 למ' ורומח לה' דמחא. וכפיה דת' שהיא טון כפופה שהוא ו'
 ואוח ו' רומח לז"א שהוא כבוד ר"ו ואוח י"ד שהיא חמת ה' ה'
 הוא מלכות כב"ד פכ"ה לבר והוא נ"טן יהושע ח"ו פני יהושע
 הרי לך **מחילת אמת** רמז בנין ז"א ולכן אומר פועל אמת שהיא
 ז"א שחומה יב"כ"ה הוא אמת. **ששעירתי** אמת היא המלכות
 המקבלה ממנו כי גם היא כמורה נק' אמת כמותו וכל העולמות
 שהם ב"כ שנקטו ע"י לא נקטו אלא ברמות אמת שהיא ז"א
 כמותו כללמו. **אלבנה אבן שחחרש עשרת הפארת** פ'
 שהקב"ה הכניח למל' שהיא הלבנה שחחרש והעלה נמקוס
 ראש ה"ת ובראה מקיס הוא ראשו דז"א ח"ש לעסוי בשן
 שהיא שלש חתוקן דמחא דמחא וז"ש הוא כתר דז"א. ח"ש
ולבנה חמר היא החל' חמר קב"ה שהוא ח"ש שחחרש לפ"ל
עטרי שהיא **המל' בפת** ר"ל כמו ז"א פחה כך יהיה לפועל שיה
 עם ז"א לעשי' בשן פד בשן דמחא ושחיה' שיהמשו בנתק
 א' שהוא ת"ה דמחא אבל **והח"ך** יפלו הו"ך במקום אור"ה כי אור"ה
יפלו יסתר למעלה ויהחדשו נ"כ ח"ש שרש עתידים להחחרש כמותו
 כי אור"ה יחדשו כמו ה' שהיא מ' כ"י לעשות מקיס לז"ו **ולפא**
 ליהודים ר"ל יפלו ב' מפלות ויחקשו פד שצמקוס שהוא פחה
 פאר שהוא ה"ה שם יהיה פולם היצירה ב"אפן שיתעלו שלשה
 משלות **כ' פשיה** יעלה במקוס יצירה ויצירה במקוס בריאה
 ובריאה במקוס מ' דאלילות. **אח"כ** תעלה יותר מעלה ב' פשיה
 במקוס בריאה ויצירה במקוס מ' דאלילות ובריאה במקוס ז"א. **והח"ך**
 כך מעלה מעלה נ' פשיה במקוס מ' דאלילות ויצירה במקוס
 ז"א ועולה הבריאה במקוס ב"ה דאלילות וטו' יעלה ב"ה
 ויציר הגפן בארץ הגפן. **והח"ך** כך יעלה עליה רביעי פד שיעלה
 טוקבא יגס קן בארץ אנפין וז"ש יהיו שניהם יחד משחמשים
 בכתר א' שהוא כתר דמחיק ימין יהוא כתר של כל האלילות
ח"ס כ"ה והיה אור הלבנה כאור החמה ואור יהיה שבתים כאור
 ז' הים. פירוש והיה אור הלבנה שהיא פולם העשיה ישלה למעלה
 ד' מדרגות פד שיניע במקוס שהיה עומד ז"א דאלילות ואז יציר
 פולם הפשיה בז"א דמחא שנק' אור החמה ח"א כפולמו יעלה פד
 דקבא דז"א שש הם ז"ה דמחיק ימין מלובשים בראש דז"א
 ח"ן יתנדלו כאורך כל ה' דמחיק. **ח"ש וז"ה החמה יהיה שנשמים**
 כאור ז' הים שהם כמו האור דפ"י. **ח"ש ולפא** ליוצרים ר"ל
 העשיה שש פלד דני"ש כמספר סודלפון ומקנה' בזופן יעלה
 למעלה פד ליוצרים שהוא פד יצירה דאלילות שהוא במקוס ז"א
 דאלילות ח"ש **על שם כבוד סוכוה לעולם** ר"ל למעלה ממלכות
 דאלילות יום שאמר שלמה המלך פ"ה שלשה הים נפלאו ממני
 וארבעה לא ידעתי. ורך הנשר נשמים שהוא ז"א פלה נשמים
 העלונים שהם ז' רקיעים דמחיק ימין. **אז** דרך נחש שהוא
 פולם הנשיה שהקרא פולם הנחש והקל"י יפלו עלי לז"ר עד
 שילבש יצירה דאלילות כנודפ. **ואל** דרך אהיה שהיא פולם הבריאה
 כבוד שם אהיה יתלבן כנודפ כס"ה יעלה כלב' ים שהוא ים של
 חמה שהוא אבא דאלילות פד שם יעלה בריאה. הךך נכר שהוא
 פולם היצירה שהוא זכר יעלה. בפלמה שהוא במקוס ב"ה
 דאלילות הנק' עלתה שהיא נצירה של עשה היא נשפית כבוד
 בתולה. שרמחא נר כמ"ש מהרמ"ו אה"ה באות ש' של האלפא
 ב"בא. שבו נכרא העולם פ"ש. ח"ש וארבעה לא ידעתי. ר"ל שלא
 ידע זמן גאולה אומתי יהיה קן משיחו ויעלה העולמות פד

גולגולתא

ואהה טעם כמ"ש כ"ה ה"י ח"י פ"ש ח"ל ח"ן ס"ק בקדמחא
 ומח"ן נחמ"ו ו' נחית בקדמחא לנכ"י ה' התאה ולכתי ס"ק י'
 לנכ"י ה' פילאה דהא אקומהו מ"ד ולא אבא בירושלם של מעלה
 לא יפול י"ד נ"ה פילאה פד רישול וא"ו נ"ה דהיה ירושלם
 מחאה פ"ש ח"ו ח"ו אלו חומרים רך חפלה ברוך ח"לך ד"ל
 שחברך היצירה כ"י שהיצירה יבדך לפשיה ח"ש כרוך פ' שו"ך
 וכשחבר ה' פ"ש ה' מחאה שהוא ישרא' שינכס בירושלם התאה
 אזי ברוך קו"ך שהוא ח"לילות ח"לילות וז"ו ברוך בוראך
 שחברך הי"ד עם ה"ה פילאה יבדך ירושלם ולפ"ל. וז"ו נ"כ
 כו"ן ובאבא וחמא דאלילות עצמם כנודפ והצירוף של ההגברות
 ה"ו הוא והיה שדרוג וא"ו פ"ה ח"ה ח"ה נ"כ יודוג י"ד עם
 ה' פילאה ח"ש לפ"ל והיה אור הלבנה כאור החמה ר"ל בפ"ס
 שיתקיים הצירוף של ע"ה א"ו יהיה אור הלבנה כאור החמה
 כנו' ח"ש כשם שאנו מרקדים כנגדך כ"י הנה טעם כפת שיעלו
 העולמות למעלה עליה אחר עליה כנו' אזי גם כל החיטיות
 העולמות יעלו נ"כ עמהם למעלה אזי יהיה נראה בתום הברוא
 איך אהטו עולים נ"כ למעלה מחברנה למדרגה כמ"ש הכ"ה ופ"א
 בדרוש עליית העולמות פ"ס:

והנה כפה שזכה כפ"ה לפלות לירושלם. דלפ"ל ויעלו נ"כ
 החיטיות העולמות יהיה לנו פחד שלא יפלו נ"כ שמתו
 הקליפות החיטיות לכן אט' מתפללים כשם שאנו מרקדים כנגדך
 שאהטו מתפללים כמו. בזמן חידוש הלבנה שלפניו אלו אנו מרקדים
 כנגדך ולא יבליים ליגע כך ירלה שכל שאהטו מרקדים כנגדך
 כ"י ליגע כך אהה נ"כ חרקו יסר למעלה נ"כ כך אהה אחר
 מדרגה א"כ סוף דבר שאהטו לא יבליים ליגע כך כך אהה ירקדו
 אחרים כנגדנו להדיקנו שלא יוכלו ליגע בט' אום רעה כ"י שאם
 ירקדו אחרי' נ"כ שהם אלהים אחרי' כנגדנו נ"כ להדיקו ר"ל
 שאנו שהם נשמות ישראל יעלו כבוד פנימיות העולמות וכנגדנו
 מחאריטו יפלו נ"כ התלכדים שהם נקראים חיטיות העולמות
 והמתלכדים איך חכלם ח"ו להדיקנו אלא אדרכה שפ"י פנימיות
 העולמות י' נ"כ יטולע לפלות ח"י העולמות אלא מתפללים על
 הקליפות שהם ירעו נ"כ לפלות להחזיק בט' כדי שלא יוכל לפלות
 אלא שאנו ישראו למפה ח"ו להדיקנו כ"י שיקחו כל השפע הכ"ה
 לנו לחלקם. ולזה אט' מתפללים שלא יג' בט' אום רעה ר"ל שלא
 יהיה להם כח לפלות אחריטו אלא תעיל עליהם אימחה וישר
 כנודפ ירוךך ידמו כאבן כמו בכל פ"ש יואל הבלבט א' החמת
 כסא הכבוד ומכה בראשם ואינו מניה אותם לפלות כנודפ ב"כ
 יהיה כך לפ"ל שפול עליהם אהיה חמשה גבורות דכ"ה שנק'
 פחד ולא כאהיה חמשה גבורות שמתגלים בחמשה אנכפות ה"ד
 כמו בגמרים דמצינו ב"ד חוקה כנודפ אלא כנודפ ורוךך שהם
 הגבורות שפחה הם סתומים כנודפך כבוד חשך ה' א' ח"ו וז"ו
 קדש שיתגלה אותם חמשה גבורות הסתומים ויכה בראשם ולא
 ידמו כאבן שיפלו למפה כמו אבן ויפגעו מן השולם כבוד כ"י
 המות לנחל ח"ש דוד מלך ישראל ח"י וקיים ר"ל בזמן שיפגעל
 המות מן השולם אזי ה"ה דאלילות היא תשאר חמיד למעלה בא"י
 וקרא ח"י לשולם ופד וקיים חמיד ואז ימלך עלינו לעולם ועד
 והיה ה' למלך פ"כ הארץ כיום האור יהיה ה' אחד ושמו אחד
 כמו שכתב לפ"ל פ"כ:

קודם ברכת הרבנה צ"ל הללנה הללו אח' ה' מן השמים
 פד חק נתן ולא יעבור. ודע
 כי יעבור נ"ח רפ"ח וכן דוד מלך ח"י וקיים נ"ח ג"ס כן רפ"ח
 וכו"ן כש"ש למ' מ"ן העולים מן הכיכורים דרפ"ח נ"טלן אז נקרא
 ח"י וקיים כ"י החיות שלה והקוים שלה הוא מן הרפ"ח נ"טלן וגם
 בזמן שלבש החיות לנחל ואז ולא יעבור שלא יהיה פ' עוד מה לכבר
 מהרפ"ח נ"טלן אזי תקרא ה"ה דוד מלך ישראל ח"י וקיים להורות
 שכל הרפ"ח היא כוללת בחוכה ואהיה לריכה לרדת עוד בתוך
 הקליפות הנק' חמים כבוד רגלים יודות מוח אלא היא תשאר
 ח"י וקיים בא"י חמיד ח"ש ויעמידם לפד לעולם חק נתן ר"ל
 שה"ה חתן ערף לביטה וחק לנצרותיה ולא יעבור שלא לריכה
 ליד כ"י להפלות כ"כורים מהרפ"ח שהם כמספר יעבור אלא
 שהיא מקבל הכל אורות חדשים מלמעלה ויאחזה בהשפעה
 החדשה יפגנסה לכל חיילותיה כנלפ"ד:

תפול עליהם אימחה ר"ל נ"כ ישר וג"פ הפוך: והנה כ"פ
 ישר יכו"ן להל"ל טק' רחל שהיא מלובשה כנ"ש מן
 הקליפות שהם שלשים כלים שלה כנודפ ובהיעדך יכו"ן להל"ך
 הקליפות על אונאיהם להכריח עריצים מן הארץ עשרת חפצות
 הנה עשרת היא נסר והכל נוק' אלא שכתר בו נ"כ נטרא
 כי הוא כתר שלו אבל שפלה הוא כתר לטק' ולכן היא נק'
 עשרת

עשרת יתרו עשרת הפלחה לעמו בנין כי לך אתו אומרים
 ברכה זו ברת' משום שהיא המחברת או ברת' ופי' שהיא יולאה
 ברת' שלו הוא נק' עשרת השאר. לעמוס' בנין הם ישראל כולם
 יולאים מבחי' כבנין שלו והם פתוים ולפי שהם שם שבו מקום
 שלה ג"כ הם עתידים להחשוב כמותה. מוהקמ' זל"ה. והנה
 כבר דידה היה מקומו ברת' שלו וז"ס עשרת הפלחה לעמוס'
 בנין כי עשרת דידה היא ברת' דליה מחלו ולמשה שהוא סוד
 בנין אשר שם המעיים ושם היו נשמות בני ישראל נטווח קודם
 כתיבתם ברכת הטקב. וז"ס לעמוס בנין הם ישראל הנק'
הנהגות העמוס' מני בנין דפייר :

בונה שאנו מיקדים

הנה ה' לשפטים החת היום כמבואר אלינו למעלה והנה
 כדי להחבר עם בעלה נושא עם נושא שהוא ספירת
 הת"ח ואלו הם פלגים ג' דלוגין שאנו מדלגים בג"ס כגון הקק'ק
 ודפי' כי ג"פ קדוש הם בחי'ת. והפנין הוא כי מדלגים נה"י ועולה
 בחי'ת ואלו פלגים הם ה' דלוגין של ברכת לבנה לחברה עם
 בעלה ודי למנין :

אז ברכת הלבנה לריך לעשר את שולי הנגדים כדי להבדיל
 החינמים והקליפים שנכרחו מקשריו הלבנה. כונת שלום
 פליכס. אחד ברכת הלבנה לל ג"ס שלום פליכס והוא כי מליחות
 קשריו הראשון היה של לבנה באומרת היא לב' מלכים להשתמש
 בכח אחד ולזה אתו אומרים אחר ברכת לבנה שלום פליכס
 שא' יהיה עוד קשריו אלא שלום. ומתן מלכי המלכים הוא
 ברחמי יברכט ברכה שלימה ברוב שני ושלוש והיא רשוא מלפני
 כשא' כנודו זכות הקדוש רבינו האר"י זיע"ל ומשנהו נאמן
 ביום מיוחדו זיע"ל הוא מן ולנה ובחמה פ"כ ישראל בכל מקום
 שהם רש"ס חלקיו בתורתו הקדושה תורת הדיים.
 השלבי'ע בין ל"ך ולאע"י.

מאמרים דר"ה.

ו' יפלה ה' אלהים תרומה בני' הרגום כי כל האמוריים הם
 כבוד רבות כעוד והסירה היתה בהיה בו אמוריים אלו
 הנק' תרומה כח' ואח"ך הביאה פנים בפנים. והפנין כי בכל ספ'
 וספ' מ"ס דפייר יש בה ה"ה אחת והאמוריים שלה הוא בני'
 פ"כ כעוד והרי ש' פעמים פ"כ הם תרומה ותרומה (ול"ס
 שהאמוריים אינם אלא אלהים) וכלם נאונים אל התלכות כעת
 הנסירה והבן זה מאד (כל חיים כי הרי ש' כחות המלכות הם
 גלחות זעיר ושם ש' כחות אלו שהם כח א' לבד נשלם ל"ס כח'
 דקל"ג יפנת האסירה נשאר הוא מ"ס לבד ואז ש' כחות אלי המהברים
 עם כח נקודה אחת לבדה ומלכות וענדלה ונפשיה י"ס נמורות והוא
 ש' לבד כעוד פי' אותה הנקודה שלה לעולם נפרדת ממנו והיא
 בח' בפני טלחה אך אותם הם' מלקים אמרים הם מתדבקים
 בו ולפעמים ננסרים והבן זה מאד ה' ואמנם יש בה ב' בחי' והם
 אחיר ופנים ובנת האחור כל הפ' בחינות שלה של אחור הם
 בו יבחינת הפעירות של אחור היא לבדה בה וחמיד לעולם שומרת
 בחיה שלו בחי'תו ואחר כך ננסירה מתחברים כל העשר האמוריים
 בה יחד ובעלת כמותו ואח"ך בפנים יש בה נקודה אחת לבד
 מבחי' פנים ויושבת בסוד החפילין דיד לשלם עמו ואינה זיה משם
 (שילם) וזה כל הבחי' דש"ס דפנים שלכהו ניחאי' בה אחת לאחת עד
 שבעלה פנים בפנים כחיותו) באופן כי כשאנו אומרים שאמר שנדלת
 אחור בחי'תו או חוררת להיות בסוד נקודה קטנה בפנים פי' הוא
 על אותה הנקודה בחי'תו פנים שפנין בחי'תו פנים שלה אין לה רק
 נקודה אחת אמנם כל החי'תו שלימים גמרי' והבן זה מאד ד' :

והנה ידעה כי בכל ספירה וספ' יש בה בחי' פנים ואחיר
 כבוד אותיות ולא כבוד מספר ובעוד אמור ופנים בחי'תו
 מספר וגמלא ח"כ כי כל בחי' מספר הם של הנקבה הדביקים

בזכר אחיר בחי'תו והפנים של המספר שמה אחד הפנים של
 האותיות שמה אחד פנין אין להם כלל רק ב' האמוריים לבד ובסת
 הנסירה ננסרים האמוריים של המספר מן האמוריים של בחי'
 אותיות. ואח"ך באים המוחין דבחי' פנים שלו ופלה הוא הפנים
 שלה ניחוי' לה על ידו והפנים שלו נשארים על גומא אחרים
 לקחת חמלה על ידו ואח"ך פ"י אחי'תו בחי'תו הפנים חתולה
 על ידו ואחר כך על ידי הבינה כעוד. ידפי' כי כל זה הוא מהבחי'
 שלהם עמאם אך אפשר שגם האמוריים של השלמות בלא"ח בחי'תו
 מספרים יהיו בחי' פנים לעייר פלמו וזה מוכן. והמשל לכל זה
 היה המוחין של זעיר בחי'תו אחרים היה בכח של ש' ה' יה
 יה'ו והוא ומחורב עמו מספר אחרים אלו שהם פשר אותיות
 מחס כיוולא בהם מתש אלא שהם בחי'תו מספר. ואח"ך כעת הנסירה
 נשאר ה' יה יה'ו וה"ה דבחי'תו עשר אותיות לבד אל כבר דפייר
 ה' יה יה'ו וה"ה בחי'תו מספרים שהם ע"כ אל כבר דטקבא.
 אחי'תו כך בלו המוחין דפנים אל אין וזה באה שם יה"ה בכח
 דפייר בפנים בחי'תו ארבע לזהיות לבד ובלה יה"ה זו פלמה
 יה"ה בפנים דכפר טקביה אלא שהוא כבוד מספרים שהם בני'תו
 כ"י וכן פ"ד בכל התשפה הפירות אחרות :

כפי הנראה מתוך קצ"ה ע"א כי אחי'תו שפ"ו א"א ונתן לכ
 בחי' הגבורות אח"ך נסתלקו ממנו המוחין ונתנו בינה והגבורות
 לבדם אל הטיק פ"י אחי'תו והם דינים קש"י ואלו המוחין שנסתלקו
 והם חכמה וחסד ושאר מקיפים כעוד נעשו מן ונדונגו ח"א
 שכלילא מנלפ"ך אחרים ונתחדשו ונתחמקו עתה הגבורות כי הרי
 הם דינים יומר מחוקקים וחוזרים ליהנם כל המוחין עם זה כמנלפ"ך
 החדש הוך זעיר ינמשכים לטקביה על ידו בכל ש' ימי' פשוטה
 (וכפי הנלפ"ך משם הוא שלאה לוקחת דנינים פ"י אחי'תו להיות'
 במקום המכוסה מהחיה ולמעלה ואחר שננסרה לזה כלת עם
 השקנים שלה הנכנסים תוך כתר דחל כעוד נמלא כי ביום הא'
 דר"ה ננסרה לזה וכתר דחל. ואח"ך חודו המוחין תוך זעיר לכסוד
 את רחל מן החיה ולמשה שכבר הוא במקום מעולה ויפלה לקבל
 ע"י זעיר פלמו משא"כ בלא"ח כמלא כי כל לזה ננסרת קודם השופר
 דיום א' והנסירה היא שנקבלת גבורות מראות פ"י אחי'תו ונסרת אז.
 ואח"ך השופר דיום א' פ"י השופר הוא פלמו באי מנלפ"ך דמיס' לרתל
 אלא שהם פ"י זעיר פלמו ונכסר כתר שלה ביום פלמו אחר כמפ"ר :

כ"ה העולה כי הם לריכים בין ללאה בין לרחל הנק' ירושלים
 וליון כנו' ברכ' ע"ש לריכות ב' מיני גבורות קשות
 ומסוקות שהם הישנות קשות והשניות מחוקות אלא שהקשות
 דלאה לוקחם פ"י זעיר והמחוקות פ"י אחי'תו ושניהם נקראים
 קשית כערך דיני רחל המחוקים. ואח"ך הקשות והמחוקות דרחל
 שניהם נמשכות לה פ"י זעיר פלמו אלא שאלו הם קודם השינה ואלו
 אחר השינה שהוא סוד השופר וגמלא ח"כ כי הח' נעשו קודם כל
 דבר ואחר כך נכנסו נה"י דאח"ך תוך לזה לנסרה לר"ו פ"י מס'
 ונכנסו זעיר לכסוד את רחל ויבן כל זה מאד קן נלפ"ך :

והנה אח"כ ביה"ך חוררת לפלות עד בכינה ולקחת בחי'
 הפנימיות כי החי'תו ככר לקחתו (ולפ"ך כי חתולה
 היו שני מיני גבורות כעוד קודם השינה ואחר השינה והם
 שני כלים החי'תו והאחשוי' ועתה לוקחת הפנימי פ"י אחי'תו פלמה
 כבוד ה' פלמות ה' נכרות פנימות ונפשה הכלי הפנימי מסס
 על ידיהם וענדלו י"ס פנימות כי כבר ידעת דף ג' כי ב' כלים
 ראשונים מחוכרים אחיר באחיר כנלח והוד שלו כסם א' לנחמות בין
 כלי' א' בין כלי' ב' אך כלי' ג' הם שח' שמים נפרדים כי אז
 בניהם לה כלי' הפנימי אין לה חבור עמו ובעלה לחי'תו פנים בפנים
 כי אז הם רחמים ואין לה פחד להיותה באחיר כעוד חפ"י לזה
 כבר קבלה כל זה בברכת חבית ביום א' דרי' וחודו פנים
 בפנים כעוד אך כל אה הוא לרחל. יבנה חפ"י מס' דכ"י כי חתולה
 קבלה ה' גבורות לנורך י"ס דאמוריים ומכללם נפסס גם כלי'
 החי'תו דיסוד שלה הנק' ירושלים ואח"ך פ"י הנסירה אחי'תו השינה

הנחיה וביאורים: א) הדרוש הוא בנשג ג"כ כשפר הקדמות ונפ"ה ר"ה פ"י וכשפר פילת חזיר דף ע"ב ושם יש פ"ו סדרוש לזה הנחיה למן השתקפות
 פה ח"ל נלפ"ך כי הנקודה היחד ככריחה היא הנקודה דאחיר כי הנקודה דפנים אינה זיה בתקופת וז"ל אותה הנקודה דאחיר נכסה פנים
 עריזה כעוד כי אמוריים של פלמה הם פנים כל מה ונתה או היא כבוד ראש לשפלים והנקבה דפנים נשארה להיות נקבה קשה כעוד כן הנה
 ש' היא חמה היסוד נפקדה כחללת והיא כבוד וז' לריחות וז"ל ש' כן היא כבישת הר' ז' ל' כי והבי'תו יחילו לטול' יד בדכריים אלי כי מתכזי' בזה
 גניב כדכרוס'י. זמא. פלמן חגיגה כי כשאמר שנקודה שרפית נאלה למעלה היינו שנקודת פנים שפולט פמו יעו וכשאמר שנקודה שרפית ירדחת
 שפולט היינו נקודה דאחיר וכשאמר שש' נאלה למעלה היינו פ"י ירדו למטה היינו פ"י דאחיר ופ"י כשפר כוונתו דף קפ"ו :
 ב) זמא. פלמן כי השילי' כנים לריך להיות קשר היוד עם התשלב של יד כמו שהיה תמיד עם כבוד התשילין דיד: ג) זמא. פה כבי'תו לשל אחת הנקודה
 ג' וזה הוא כסא נלפ"ך בחי'תו זיה מן הפנים אפ"כ אך אמר שחיותה היתה קטנה שכוונתו חתה היסוד. גם מה שאמר נקודה נלפ"ך שר'ל
 אחר עשר נקודות של תשג נקודות כמו כתי' ומה שאמר קודם נקודה ריבו כלי'תו פשג נקודות כמו נקודה אחר של חתמה
 יקרות: ד) זמא. גם כפי' זה יעילין אין להודיע שגם במקום כללי' שמה מן התחום שפ"י השלף דנקבלת התחד תמיד כלאמר שומר האמוריים דוא'.
 ז"ל נכנס כקלא'ת יתקן דף רש"ו פ"כ כי עליהם כח"ל להודיע שם פ"כ שמה הקליפות הנה עם פנכר כשהר"ף דנקבלת דחזיר אינו שלם כי כפי'
 לשפטים יורדים ככריחה פ"כ :

שער

ראש חדש פרק ג

בראש שחקים כנצח הוד יסוד לידה שנתפשה בעולמות בראש שחקים שהם היכל חסד וגבורה דבריאה שנה' שחקים שזוחק' מ'ן ללדיקים כמזכר פ' פקודי שהם מ'ן דמנפ'ן שהם צריך מתוק גדול לפי שהם יותר חזקים מן הג' גבורות והראשונים יתמתקו משל' לע"ל וזה במאמרו מאמ' ו' פי' כנצח הוד יסוד לידה שיתפשטו בעולמות בראש שחקים אלו ב' היכלות דבריאה שבהם שזוחקים מ'ן ומי הם השזוחקים מ'ן אותן דקבלו יסודו' כשביל הקב"ה דתתקרת מאתהאל וגם הגהרנים על קדושת השם מדה כנגד מדה מפני שהם זכחו את יצ'ם וגבורתם וקיבלו יסודין לשם שמים אין עומד לנגדו ותקיף אחר מיתם עולה לב' היכל' אלו לשחוק מ'ן ככ"ל - וברוח פיו כל כבד' פי' רוח הוא זעיר אנפין הקב"ה רוח ופיו של הרוח היא הניקב' כי פ"ה רומז לניקב' ופי' כי זאת על ידי הניקב' שהיא פיו תיקן כל כבאם דביצירה שהם המלאכים הנקראים כבא מעלה ואע"פ שזעיר אנפין מקין ביצירה יכוין עתה לרחל בבחי' זו שלא יעש' דבר ביצירה כ"א על ידי רחל - חיק וזמן נתן להם שלא ישנו את תפקיד' צריך לדע' כל הכבד' הם תחת הזמן וזמן הם בעשייה ויהיה בחינת חק וזמן חק ע"י ז"א וזמן ע"י רחל נתן לעשיה לכל דבר שלא ישנו את תפקיד' ר"ל הגהם ששים ושמתים כי כל העולמות ששים לעשות רצון קודם ואמר לשון רבים שהם ב' שמות קס"א כל א' גימטריא קינה שהם כנצח הוד יסוד דלמא' לעשות רצון ב' שנות רחל המאירין בכל העולמות : פועל אמת שפעולתו אמת הוא העויר אנפין כי כ"א פ' אהיה גימטריא אמת זו הו"א עבדו ונתקן כולם בשם אהיה דלמא' ועוד כי א' דלמא' הוא שם אהיה שהוא בנינה כטודע והמ' פתחה רמזו למלכו' דביל' המשפ' לעויר אנפין כמזכר בוהר ות' רומז לרחל באופן זה כי תחלת ת' הוא י' שהוא תק"ו וזאה מה' דלמא' ת' כלולה מ' ו' מ' הרי ת"ק וי' רומזת ל' דאבא המאיר' לה' פי' נקוד' בהיכל' כי ה' דלמא' נבנית מן י' דאבא כיצד במלוי יוד' יס ו"ד והוא צורת ה' ולכך יוד' דאבא מאיר בה' דלמא' הרי לך י' של ת' רומזת למלכות ורומז לה' עלאה וקרעים דת' שהוא כ' כפופ' רמזו לו"א שהוא בסוד ו' ופשיעה לבר רומז לרחל הרי נרמזו זו"א הרי לך מלת אמת רומז בנין ז"א כלל לכן אמר פועל אמת ז"א שחיתמו ובנינו אמת שפעולתו אמת היא המלכות שנקבלת ממנו כי גם היא כל מעשיה כמורה ואמת שהוא ז"א כי כל העולמות שהם ב"ע שנתקנו על ידי ג"א לה נקטו א' דמותו שהוא ז"א בדמותו ויכלתו . וללכנה אמר פירש הקב"ה הבעית לישראל למלכות שהיא לבנה שחתחדש ותעלה למקום תפארת פו' למקום שהוא עתה ז"א וקובץ לה מקום עד היכן שגביתת שהיא לעמים בניו אמר עם ז"א וזה וללכנה אמר שהיא ניקב' אמר הקב"ה שחתחדש ותעלה למקום' לע"ל עד שזאת היא עטרת תהיה תפארת ולהיות במקום שהוא עמוסי בניו . עיין בראש השנה פי' אחר על עמוסי בניו שהם עתידין להתחדש כמותה פי' שז"א תחדשו לעתיד ויהיו כאו"א גם הוא פירש אמר התחדש ותתעלה באופן כי אמר ותבונה הם פרצ'ף א' וכן יש"ם ואבא יעזו פירצ'ף א' ויתיקן העולם : לפאר ליוצר' ר"ל יעלו ב' מעלות ויתקשרו עד שבמקום שהיא עתה פ"ה שהו' ת"ת שם יהיה יצירה כי יתעלו העולמות ב' מעלות באופן שעשייה תתעלה ביצירה ויצירה דבריאה ובריאה באינו' וזרו מעלה א' ואחר כך יעלו מעלה ב' העשייה שעלתה במקום יצירה תתעלה דבריאה הרי ב' מעלות ויצירה שעלתה לבריאה תתעל' למקום ז"א ובריאה תעלה מעלה העלויה וגבורה עליהם ואז' יעלו עד הסיבה העלויה לזה רמז הכתוב באומרו והיה אור הלכנה שהיא מל' תהיה כאור החמה זעיר אנפין ואור החמה ז"א יהיה שבעת' פי' שז"א יעלו י"ד ספירות וזהו שבעתים ב' פעמים לרמז שהם ז' של תבונה של מעל' ממנו וז"ס של יש"ם כאור שבע' הימים פי' ואבא יהיה אור ז' ומי' ר"ל שאב' יעלו לו' תיקוני' דעתיק הנקרא ג"א קר"ע פי"ח שהם ז' ימים הידועים ול' תקונים

הכלל שהוא לאה שזרשה ממלכות תבונה והיא המוסיפה אור ב"ה. כלל שמשפרו אדני' שמלכות דאילות כטודע ונתתק' רחל כמו ב"ג מדו' לכן במקו' י"ג מדו' אומרי' הלל צמח שמעת' שאומרים בדמק' שאלו להרחי' טעם למה אנו מברכין ברכת הלכנה במ"ש ואמר כי הטעם הוא שאז נחרב הבית והלכה השכיב' בגלות לכן אנו מברכין חדוש ישראל והשכיבה :

ברכת הלבנה להדיא הלוי

קודם ברכת הלכנה צריך לומר הללו את י"י מן השמים עד חק ותן ולא יעבור ודע כי יעבור גי' רפ"ח וכן דוד מלך חי וקיים גי' רפ"ח .

סדרב ז"ל שיש לומר קודם הברכה מומזר הללו את ה' מן השמי' כי בד' הללו ראשוני רמזו' ד' עולמו' אבי"ע כסדרן ובג' הללו אחרינו' לכלול עשי' ביצ'ו' ופי' בברי' דבריאה בז"א' ממשנה למעלה וגם כי בו רמזו בס"ת קי"א הקב"ה נתן' ולא' כי שם זה בים ד' אמר המתגל' בחזה ז"א ומאמר על עבר פני רחל היוצאת משם וע"כ סמוך לו ולא יעבר' העולה מספר דוד מלך חי וקיים .

להרחי' ז"ל ברכת הלבנה אט אומרים ברת' לפי שאו היא מתחדשת ולפי שהיא יוצאת בת"ת שלו קב' עט"ו תפאר' והנה עט"ו היא כתר וכלל היא נקבה אלא שהכתר הוא ג"כ דכורא כי הוא כתר שלו אבל העטרת היא בתר לטוב לכן היא נק' עטרת וזהו עטרת תפארת לעמוסי בניו כי לכן חנו אומרים ברכה זו בר"ח מפני שהיא מתחדשת בר"ח ולפי שהיא יוצאת בת"ת שלו נק' עטרת תפארת לעמוסי בניו הם ישראל' ככולם יוצאים מבטן שלה והם עמוסים ולפי שהם סם מקום שלה גם הם עתידין להתחדש כמותה ומדלגין ב' דלגין כי לפעמים מל' תחת היסוד והנה כדי להתחדש גופא בגופא שהוא בספ' ת"ת צריך דלג ג' דלגים ב' מדלגין נ"ה ועולה בחג"ת ואלו הם ג' דלגיו של ברכ' לבכ' לחברה עם בעלה והוא עליות נה"י בחג"ת . וצריך לנער : שולי נגדו להבדיל את החיצוני' הנעשין מקטרוה הלבנה : ו' ומורי ז"ל היה מנער כנפות הטלית קטן כי הוא בגד המל' בקודע) ואח' ברכ' הלבנ' אומ' שלו' עליכ' ג"פ והוא כי קטרו' הראשון של לבנה באומר' א"א לב' מלכ' להשתמ' בכת' א' וזהו אנו אומרי' בברכ' לבנה שלו' עליכ' שלא יהיה עוד שום קטרו' .

מהחברים ברכת לבנה הנה נודע לכל באי שערי חכמה כי כל פנות שאדם פונה לעלות עליונים למעלה ותחתונים למטה והם יתעוררו הכוחות של מטה שבנדא ומלוא אשר הם נק' מ'ן לעור' מ"ד דלעילא זה אחר זה וזה למעלה מזה עד הגי' להוריד שפע מעיל' העילות ית' שמו לכן צריך בכל תצלות וברכו' שאדם מתפלל לכיון בהם כוונה גדולה כי דבור נחש' לעבודתו והכוונה שהוא מכיון הוא מלול ואם ככה אכתנו חייבים לעשות בכל הברכות קו' בברכת לבנה שאיננו תובעים עלבונה בתחלה מנה אחת אפים לספר קנת שבחנה בפני' ולהעלות' למעלה העלויה כאשר היתה באמנ' איתו וק"ו בן בט של ק"ו אחרי שאכתנו בברכ' זו ותופסים אמנו' אמון ויוצר שלנו אשר מלא בפיו לאמר הביאו עלי כפרה כי אם ככה הוא עושה נדבק בו לאחריו ולך כאשר רמזו רבותיט ז"ל בדבריהם הקדושים בשסר ר"י תנא דבי ר' ישמעאל אלמלא לא זכו בני ישראל להקביל פני וכו' שכוונה לומר בברכה זו שאט מברכים ומעלין ומתנשאים את הלבנה אנו מקבלי' דבורו' יאה פני אביט שבשמי' לפי שאכתנו מפי'ן אותה במקומו על שנתמעשה וא"כ הרי זה לו ית' דרון וקבלת פניה מאת' ולכן עבד ברכה זו וזהו :

ברוך עולה רכ"ח ר' אלהים ברבוע כ"ח אותיות המילוי דמלוי דס"ג אמר המאירה ברחל והכוונה שאנו מכוונים בשם אלהים המאיר לרחל שתתפיים בחסרונה . אשר באמרו מאמר ו' היא רחל הנקרא מאמר שהיא נקודשת לו' ת"ת ומאמר הם קדושים ומל' שהיא מאמר של ו' ז"א :

תקוים אלו היה שבת יותר ומעלה אחר' נלעזה כי הם מעול' המזר' על שם כבוד מלכותו פי' שעלו זה דיצירה עולה עד מקום אפי' כל שאר העולמות יהיה בכה שם כבוד מלכותו שגול' בא"ת ב"ש ב"ם רמו לשם מ"ב דא"א בכה שיקומו המיוחד לו הוא דיצירה אמת שיחפץ הוא ופועל פועלתו בעצמה כי שם בעצמה נרמזין לו ושם פועל גבורת מעשיו והעצמה היא הנקודתו הרגילה ודיצירה הוא שם של מ"ב דבראשית באותיותיו ונקודתו וכל שם מנו' שמות נחלקו בספי' דיצירה כ"ל אצות' בחסד וכן כל א' וא' ע"ז באופן שכתב זה דמ"ב שהוא ר"ת שם כבוד מלכותו ר"ת ש"ס ובא"ת ב"ש ג' מ"ג יתעל' עד מקו' מ"ה המיוח' לו דא"א באופן שיצירה קתעלה לאפי' ואז יהיה ראשו כחם פ"ז כי מ"ה ומ"ב ג' פ"ז והוא תולה ארץ על צל"י מ"ה ג' מ"ה ומ"ב .

ברוך אתה יי' מחדש חדשים יוכין כי בכוננה פתיחה במלת ברוך דהיינו אלהים ברבוע ר' וכו"ח אותיות דמלוי מלוי ס"ג ויכוין עתה ממטה למעלה ובפתיח' מלי' ע"ל לרטה ויאמר ברוך עושך ברוך יוצרך עשיה וי' ברוך בוראך ברא' קוץ אציל' ומדל' ג"פ להעל' עונמות ב"ש להחיות ויאמר כ"ס שא"י רוקד וכו' כך כל אויבי וכו' שרם הקליפות לה יוכלו ליגע בי לרעה כי לא יהיה בי כך סימנא הוא שלא יגע בך לרעה ויאמר ג"פ כדי להזיל מלכות מג' עולמות ב"ש מכל מיני קליפה . ויאמר תפול וכו' ישר ויפך ישר להזיל מלכות דבי"ש מן הקליפה ובהיפך יכוין לחדש פיתות בידה להשליך הקליפת על שואפי ישראל לרכיטם אמר ויאמר סימן טוב ומזל טיב וכו' דוד מלך ישראל ח' וקום כי ראוי זה כראוי זה כחשדך ככל אותיות דוד ג' ח' וקום לעד באופן זה ד' ככול ח' חפ"ה ס"ד ו' כפול י"ב י"ב פ' י"ב קמ"ד ר' אחרונה ס"ד הרי רע"ב כמנין ח' קום לעד ועוד דוד כפול מרובע התורה יעלה מספרו דוד מלך ישראל קום באופן זה דוד ג' י"ד והכפל הו' כ"ח כ"ח פ' כ"ח עולה תשפ"ד ויאמר תוא דבי ר' יקמאל וכו' שלום עליכם כלומר הם הם דברי הקב"ה שאומר הנה אני שולח מלאכי השלום כנגד הדורון אשר אתם משלחים במקומי והנה נתן לכם את בריתי שלום

אור מן הראש לכן אם הניח אותה בתוך י' יא כל כי זה נק' מקומה כיון שהיא נוטל' אור מן כל י' אבל למעלה מי' אינ' להניח וביום השבת היא עולה עד הכתר שלו ואז מקומה ממש בכל הי' ואז היא נק' נר שבת שלימה ולכן אם לא השיגה ידו לקטט שמן לנר של שבת ונר חנוכה נר שבת קודם שיותר טוב להעלותה עד למעלה עד כל הי' ולא נר חנוכה שהוא לשיטה רף שהאור בא לה מכל הי' . וגם לכך ראוי להדליק ערב שבת נר חנוכה קודם שידליק נר שבת כי ראוי להעלותה מעט מעט ממטה למעלה ממדרגה למדרגה אבל אם הדליק של שבת קודם שכבר עלתה למעלה עד הראש אך ידליק של חנוכה ויחזור להורידה למטה בפה"י ח"ו ודע כי אט מדליקין אותה עם שקיעת החמה כי אז היא מרת לילה והיא יורדת למטה אל הבריאה וליצירה ולעשייה לתת ערף לביתה וחק לערותיה ואז אינו ממשיכין לה אותן האורות שהיו לה למעלה ולפי שעיקר המשכה היא מאותו האור הנמשך אליה מן הראש שהוא הו"ה אה"ה כי כשהם מלאים ביו"ד"ן הם ג' רגל ואין האור הזה יכול להמשיך אליה אלא זמן מועט לכן גם נזכרת הדלק' אינה אלא זמן מועט והוא עד שתכל' רגל מן האור כי השוק כי השוק הם העולמו' התחתוני' עד שתכל' אותו רשימו מן האור שמתקן אחרים למטה עד מקומה לכן הדלקה עושה מצוה ולא הכנתה כי אין אט מעלין אותה ממקומה כלל הלא שאנו ממשיכין לה אור מלמעלה אל מקומ' לצד היינו ההדלקה ולכן אסור להשתמש לאורה כי כדי להיות אור הקודש העליון יורד עד למטה אשר גם מקומה במקום אשר מציים שם החיצוני' ואנו חוששין שלא יתאחזו באור העליון ולכן אין להנו' מן האור .

צ"ח מכין כי בשר' יכול להנו' מנר של שבת כי שם חין החיצוני' כנזכר בנר של חנוכה : א"ל' הלוקה ג' אל במלואו רלף לכ"ד :

פי"י הנזכה הוא חנ"ה כ"ו והוא שיקת המלכות מאימא עלאה הנקרא חנ"ה העולה ס"ג כי חנה בנינה ושם שם ס"ג ושרשו הוא ייא"י יספרו אל כמספר הו"ה עכ"ל אותיות והכולל זהו חנ"ה כ"ו חס"ה וית חנה ארבי יה' סגר רחמה פי' כי אלקנה הוא בחינת אבא וחנה בחינת אימא והיו יכול לידווג עמה לפי כי ה' סגר רחמה ר"ל שנה"י דבינה שם נעלמים בראש ז"א צמוד נוחין ח"ם בס"ר דכניעותא יתי מתתחא דכליל שית' לכן או"א אינם יכולים להדווג ביחד הכל מסתלקות למעלה ויידווגה י"ם ועלה האיש ההוא מעירו ואז מידווגין יחד בענין חגיגה בברכות תחלה תכוין כי הלא יש תוספות קדישה יותר מבחול כמו שיש בשב' וי"ע ור"ח חק שאינו דומ' להם אמל' נלע"ד ששמעתי ממורי זלה"ה לידע איך בחול אינו בנ"ה ואיך ביהוד ובהנזכה ופורים היו חרוזיהו ביהוד ואדרבא נראה כי הוא גרוע מבחול אך הענין כי בחול יעקב לקח האר' שני' דידיה ודיד' מן נצח ומן הוד ואח"כ נתן חלק הבוד נה אל הנקבא נראה כי היא טפילה אליו כך בהנזכה ופורים היא יונקת מן הבוד ע"י עצמה שלא על ידו זה ח"ם קדושה אליה ונדבר עתה בענין הברכות דע כי שרשם סיבב על היות לה סוד יהוד א' וגלה והוא סוד נר שידעת שהוא סוד יחוד שם הויה ואהיה הויה אלהים הויה אדני וג' יחודי' אלו ג' כ"ר והנה בברכו' אלו רמזים כל הג' יחודים דהיינו בברכה א' יחוד א' הויה אהיה בברכה ב' הוא יחוד ב' של הויה אהיה בברכה ג' של הויה אדני אמנם תכוין תחלה להמשיך אליה ע"ב ס"ג מ"ה ג' ה"פ כמנין להדליק ע"ה כי הוא סוד שם ש"ן ולכן תמשך אליה ע"ב ס"ג מ"ה וע"י זה תמשיך ודולכת ומאירה ותעשה נ"י הטכה ואז תתייחד עם דודה נג' היחודי' שם ג' נ"ד ותכוין לשם קדוש נח"ל שהוא ר"ת להדליק נר חנוכה והוא המשכת אור עליון של הבינה לז"א (ס"א עצמו מן החל העליון כי בכה אור זה הבא עליו מלמעלה יש בו אור ליתן אליה להדליק ולהחיר

פרה ד כוד שמינת ימי חנוכה יהיו מקבלת אור ההוד בעצמו שלא ע"י ז"א כי בחול יעק' בנ"ל ורהל כה"ד וביעין אשר לא תיקן ההוד בענין והודי נהפך עלי למשחת והלכח מתקן בענין וגם נכח ישראל לא יפקר לכן מקבלת אחי אור מן ההוד על ידו דרך הנח הנח חבל מתתיהו בן יתחק' כ"ב תיקן הו' באלו חמ' ימי' לב' לכן מקבלת אחי אור מן ההוד עצמו על ידה ושלא על ידו לכן אנו אומרים על הנסים בברכת מודים שהוא כנגד ההוד .

מדהברים היא נצח שהוא עקף החכמה סוד שמן משחת הוד' ולכן היה הנס בעמון וע"י כהן ודע כי יש בג' יחוד' א' נגד נה"י כי עד שם מגיע קונת' לבד וביה היחוד הוא הו"ה ארני ולפעמים הוא נגד החוה והו' הוא הו"ה אלהים ולכענמים הוא שוה עד הכתר שלו ואז הוא הו"ה אה"ה וג' יחוד' אלו ג' נר (עוקר יונק נר חנוכה הוא להוריד הארה למטה באלו הימים כאלו היה הנוגע עם בעלה פ"ב שוה לו עד הכתר ברמ"ח אצרים כדי רמ"ח ו' דרושין ג' נר ושם הויה ביווג זה הוא י"א ה"ה ו"י ה"ה : והנה בתוכ' היא נגד נה"י לבד ואנו ממשיכין לה אור מג' יחודי' אלו עליונים לעשו' אות' נר והנה בחנוכה זו היה כוננת ההדלקה שוכין האדם כשמוריד ידו להדליק כי היא למעלה בג' טפחים שהוא כנגד נה"י ששם ג' טפחים ולמעלה מי' טפחי' שאינו עולה עד הראש ואנו ממשיכין לה

גד

הקדמה מסידור הארוך

ברכת הלבנה היא בזו"ן דכללות החרש ולכן אחר **שבעת ימים** שכבר עברו כחב"ד חג"ת דכללות הו"א דאותו חדש דפרצוף הפנימי **ושם** מתחיל בנין הנוק' מאחורי הת"ת צריך לקדשה כדי להמשיך המוחין לחו"ב דכללות הנוק' והם השני כחות שצריך לכוין כ"ח דע"ב וכ"ח דכ"ג אחד בתחלה והוא כ"ח דס"ג ואחר בסוף הברכה והוא כ"ח דע"ב ובכונת הברכה בעצמה נמשכו כל כללות המוחין לזו"ן כנודע בסדר כונת הברכה אלא שהכונות האלו הם בזו"ן דכללות כל אותו החדש

ונודע כי כל בי"ע הם נקראים רגלי הנוק' ולכן צריך להמשיך ממוחין שנמשכו בזו"ן הארת המוחין לבי"ע, מכלים פנימיים דזו"ן דאצילות נמשכים הארת המוחין ונרנח"י דנשמה לשלשה כלים חיצוני ואמצעי ופנימי דזו"ן דבי"ע דכריאה והו" **אשר** במאטרו ברא שחקים, ומכלים אמצעיים דזו"ן דאצילות נמשכים הארת המוחין ונרנח"י דרוח לג' כלים האו"פ דזו"ן דבי"ע דיצירה והו" וברוח פיו כל צבאם ומכלים חיצוניים דזו"ן דאצילות נמשכים הארת המוחין והנרנח"י דנפש לג' כלים האו"פ דזו"ן דבי"ע דעשיה והו" חק וזמן נתן להם ע"ב מהארוך

אין לקדשה עד שיעברו עליה שבעה ימים **שלמים** מעת המולד שהם כנגד כחב"ד חג"ת עד שתגיע הארת השפע דכחב"ד חג"ת דז"א לכהר דנוקבא שבנגד תפארת דז"א

כן הוא בסידור הרש"ש ידוע שבזה נחלקו רוא"ה שהר"י ס"ל שאין מברכין ברה"ל עד שיעברו ג' ימים והביאו הבית יובב או"ח ס"י תכ"ו והב"ח הסכים לזה וכ' שכן נהגו הקדמונים לקדשה בסו"ש לאחר ג' ימים וכן הסכים הפר"ח וכ' שכן נהגו יעו"ש ועיין בלבוש ומש"ז מ"ש בזה ועיין בחיים שא"ל ח"א דצ"ד רע"א ובספר הברכיים לההיד"א ז"ל ונודע פסק מרן דאין מברכין עליה עד שיעברו עליה ז' ימים והוא מדברי הר"י גיקאטיליא שהובא בב"י אך לא נתבאר אי בעינן ז' שלמים או לא אמנם זה

יובן משורש דברי הר"י גיקאטיליא שהביאו הרב בית דוד ח"א סי'
 ק"יב וז"ל **שאלת** מה שנהגו בקצת מקומות לברך על הלבנה אחר
 שעברו עליה ג' ימים או יותר קודם שיעברו עליה ז' ימים **תשובה**
בודאי טועים הם והפסקנים שהורו להם כך הלכו חושך ולא אור כי
 הלבנה היא סוד דוד מלך ישראל חי וקיים וה"ס בת שבע ואין
 הברכה שורה עליה עד שיעברו עליה ז' ימים בסוד הכלה שאין
 פוחתין לה מו"ב ולפי"ז אין מברכין עליה עד שיעברו עליה ז' ימים
 ועד בכלל ובליל שמנה מברכין ומה שאמרו שמברכין במו"ש אין
 כונתם בין עברו ז' או לא ח"ו אלא אחר שעברו ז' עליה מצוה
 מן הטובחר לברך ולא לעכבה ולמה במו"ש להורות שהוא סוד
 הו' שבת ע"כ מ"ב ע"ש מהר"י גיקאטיליא, וזה לאפוקי מכנה"ג
 שכי דאע"ג דמלישנא דגמרא [עיין חיים שאל דצ"ד] משמע עד
 שיעברו עליה ז' ימים שלמים מ"מ אם ליל מו"ש הוא ז' מברך
 דזה אינו עכ"ד הבי"ד, ו**מזה** מבואר שדעת מרן ז' שלמים בעינן
 בכל גוונא כיון דעיקר דין מרן הוא מהר"י גיקאטיליא ועיין להגאון
 מהריט"א, בשלמי חגיגה דרל"ב אות ט"ו שכי דפסק מרן בקצר
 ברעת הר"יג וכן דעת האר"י ז"ל מדברי הזהר וכ"כ בשכנה"ג שכן
 המנהג בינינו יעו"ש, ו**אף** דבפרק היו בודקים, משמע דקודם ז'
 מברכין וכמו שהקשה מזה הפר"ח על מרן שאיך פסק כהר"יג
 שהוא נגד הש"ס כיעו"ש, מ"מ עיין בב"י או"ח סי' קמ"א בענין
 קריאת העולה בס"ת שכי מאחר שלא נזכר זה בתלמוד בהדיא לא
 שבקינן דברי הזהר מפני דברי הפוסקים ע"כ, וכ"כ בב"י סס"י ל"א
 ועיין משאח בנימין סי' ט"ב, וא"כ בנ"ד אפשר דנהרדעי פליגי
 בהרתו, ומ"מ לא נחתו להכי אלא לגבול הזמן ועוד שהרדב"ז כתב
 שאם הקבלה חולקת עם הש"ס והוא חומרא אני נוהג כהמקובלים
 והביאו הש"צ שם וכי דה"נ אין לברך עד שיעברו ז' ימים שלימים
 וכ"כ הרב חסד לאלפים אות ג' שאין לקדשה עד שיעברו ז' ימים
 שלמים מע"ל דוקא ואין להקדים אף במו"ש ע"כ וכ"כ החיד"א
 במו"ב סי' ז' אות קפ"ב והר"ח בס' בן איש חי פ' ויקרא אות
 כ"ג יעו"ש, **הזי הו"ת** בס' מגיד מישרים על שיר השירים
 [דמ"ז ע"ג] שהמגיד אמר למרן ז"ל דאין מברכין עד שיעבור ז'

שם יחוד קבהז ושכינתיה

ז"ן יאהרונה בדחילו ורחימו יאהרונה ורחימו ורחילו

איהיהוהה ליחרא שם י"ה או"א ב"ה ז"ן

[ע"י שפע א"ם ב"ה המשפיע בהם ומיחדם]

ביחודא שלים בשם כל ישראל הנה אנחנו באים לקיים ס"ע לברך על החדש ירח אשר כוננת רחל נוקבא קדישא דז"א המתחדשת להאיר אל עבר פניה ולרצותה בכח שני רבוע אלהים פשוט ושמנה ועשרים אותיות מילוי המילוי דע"ב וס"ג להחזיר עטרה ליושנה ולגרום שפע בכל העולמות הקדושים:

ובריקודינו כנגדה שלשה דילוגים ראשונים כנגד עליית שלשה קוי חח"ן בג"ה דת"י [דבי"ע דעשיה להלביש ג' קוי חח"ן בג"ה דת"י דבי"ע דיצירה וג' קוי יעקב ורחל דאצילות דעשיה דז"ן דאצילות להלביש ג' קוי יעקב ורחל דאצ"ו דיצירה דז"ן דאצילות] (דאבי"ע דעשיה להלביש ג' קוי חח"ן בג"ה דת"י דאבי"ע דיצירה וג' קוי יעקב ורחל דעשיה דז"א דאצילות לשלשה קוי חג"ת שלו) ותנתק ותמוש קליפה דאבי"ע דעשיה מעל אגן הסהר ועל ראשי אויבינו ושונאינו תחול:

ובריקודינו כנגדה שלשה דילוגים שניים כנגד עליית שלשה קוי חח"ן בג"ה דת"י [דבי"ע דיצירה להלביש ג' קוי חח"ן בג"ה דת"י דבי"ע דבריאה וג' קוי יעקב ורחל דאצילות דיצירה דז"ן דאצילות להלביש ג' קוי יעקב ורחל דבריאה דז"ן דאצילות] (דאבי"ע דעשיה ודיצירה להלביש ג' קוי חח"ן בג"ה דת"י דאבי"ע דבריאה וג' קוי יעקב ורחל דיצירה דז"א דאצילות לשלשה קוי חג"ת שלו) ותנתק ותמוש קליפה דאבי"ע דיצירה מעל אגן הסהר ועל ראשי אויבינו ושונאינו תחול:

ובריקודינו כנגדה שלשה דילוגים שלישיים כנגד עליית שלשה קוי חח"ן בג"ה דת"י [דבי"ע דבריאה להלביש ג' קוי חח"ן בג"ה דת"י דבי"ע דאצילות וג' קוי יעקב ורחל דאצילות

דבריאה דזוין דאצילות להלביש ג' קוי יעקב ורחל דאצי דאצילות
 (דאביע דעשיה ודיצירה ודבריאה להלביש ג' קוי
 חחין בגיה דתי דאביע דאצילות וחחין בגיה דתי דאביע דאצילות
 לחחין בגיה דתי דנהי דאיק ושלשה קוי יעקב ורחל דבריאה דז"א
 דאצילות פששה קוי חגית שלו וג' קוי יעקב ורחל דאצילות
 דאצילות לשלשה קוי חגית שלו) ותנתק ותמוש קליפה דאביע
 דבריאה מעל אגן הסהר ועל ראשי אויבינו ושונאינו תחול:
 תיפול עליהם אימתה ופחד בגדול ורועך ידמו כאבן

כי עטך מקור חיים באורך נראה אור

ויקרי נועם חי אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו
 כוננהו:

הללויה הללו את יהוה יהוה יאהדונה מן השמים אצילות
 הללוהו במרומים בריאה הללוהו כל מלאכיו יצירה
 הללוהו כל צבאיו עשיה הללוהו שמש וירח עשיה ביצירה
 הללוהו כל כוכבי אור יצירה בבריאה הללוהו שמי
 השמים בריאה באצילות והמים אשר מעל השמים יהללו
 את שם יהוה יהוה יאהדונה כי הוא צוה ונבראו
 ויעמידם לעד לעולם חל נתן ולא יכוין ס"ת קניא גי
 אהיה דטלוי ההין אלקי הת יוד הה יעבור כתיבת יעבור יכוין
 שעולה רפ"ח כזה

ע"ב דעיב מדרגה ז' יוד הי הי בירורי בין דעי ואבא וז"א
 דמלכות דחסד

ל

ע"ב דסיג מדרגה ה' יוד הי ואו הי בירורי בין דנוקי דעתיק
 וז' דמלכות דגבורה יודי הי ואו הי ואימא ונוקי דז"א

ע"ב דטיה מדרגה ג' יהוה יוד הא ואו הי בירורי בין דאי
 וז' דמלכות דתנהי וישים ויעקב

ע"ב דבין מדרגה ב' ית יהו יהוה בירורי בין דנוקי דאריך
 שהיא ד' דמלכות דמלכות ותכונה ורחל

ויש נוהגין לומר פסוק זה

כי אראה שמיך מעשה אצבעותיך ירח ובוכבים אשר כוננת

ברוך
רכח = 228

יכוין ברוך נימטריא מילוי דמילוי דכ"ג שהם כ"ח
אותיות וריבוע אלהים פשוט

יוד ויו דלת הי יוד ואו אלף ואו הי יוד א אל אלה
אלהי אלהים הטאירים ברחל כדי לפייסה סה"כונה :

יכוין להמשיך שפע מכתר עליון לב' זיווגי חג"ת דעריק דאצילות

} דחג"ת דעתיק	זיווג פנימי איההיורה דחב"ד
	זיווג חיצוני יאההיורה דחג"ת ונה"י

ויכוין להמשיך סב' זיווגי חג"ת דעתיק לב' זיווגים דחג"ת דאריך
ולזיווג ב' זיווגי חג"ת דאריך דאצילות

} דחג"ת דאריך	זיווג פנימי איההיורה דחב"ד
	זיווג חיצוני יאההיורה דחג"ת ונה"י

ויכוין להמשיך שפע מזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת דמ"ה ובין
דאריך לזיווג פנימי דחב"ד דחג"ת דמ"ה ובין דא"א וישסות

שפע דב"ן דזיווג הפנימי הנו' דאריך מפנים דמלכיות דחכמות דחוי"ב דמ"ה וב"ן דב"ן דחב"ד דחג"ת דא"א :	שפע דמ"ה דזיווג הפנימי הנו' דאריך מפנים דמלכיות דחכמות דחוי"ב וחוי"ג דמ"ה וב"ן דמ"ה דחב"ד דחג"ת דא"א :
--	---

כא

הלבנה

אור

אֱהִיָּהּ

יֵאֱהוִיָּהּ

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יוד הי ואו הי

יהוה

יוד הי ויו

יוד ואו דלת הי יוד

יוד הא ואו הא

יוד ויו דלת הי יוד

ואו אף ואו הי יוד

יוד ואו דלת הא אף

ויו יוד ויו הי יוד

וד י או י

ואו אף ואו הא אף

וד י יו י

וד א או א

וישמו"ת דאו"א

עלין איהיהוהה

זיווג

אחה

יכוין להמשיך טיסוד דזיווג הפנימי דחכ"ד דחג"ת

דאבא וישים טיפת עסט"ב עם ה"ח

יוד הי ואו הי

יוד הי ויו הי

יוד הה וו הה

יוד הא ואו הא

יְהוָה ה"ו יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

ליסוד דזיווג הפנימי דחכ"ד דחג"ת דאיטא ותבונה שבו קס"א

קס"ג קנ"א

אף הי יוד הי | אף הה יוד הה | אף הא יוד הא

ויכוין להמשיך טיסוד הנז' דאיטא ותבונה כל הז' שמיה וה"ח

למלכות דאיטא ותבונה שהיא תנ"ה ובה ה"ג

יְהוָה	הִי	יְהוָה	הִי	יְהוָה	הִי	יְהוָה	הִי	יְהוָה	הִי
	יְהוָה		יְהוָה		יְהוָה		יְהוָה		יְהוָה
	יְהוָה		יְהוָה		יְהוָה		יְהוָה		יְהוָה

אלף הה יוד הה
 למלכות דאימא ותכו שהיא תניח ובה היג
 אלף הי יוד הי אלף הא יוד הא
 אלף הה יוד הה

יכוין להמשיך מיב דע"ב ומילוי מפנים דמי"ם עליונות דכח"ב
 דחח"ן דנהי וחגי'ת דחגי'ת דאוי"א וישסו"ת עם נח"י דחיה
 דרוח דרוח

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה בְּתַר

יְהוָה הִי וְיִוּ הִי תַכְמָה

יְהוָה וְיִוּ דַלְתַת הִי יְהוָה וְיִוּ יְהוָה וְיִוּ הִי יְהוָה בִּינָה

וְדָ יְיָ יְיָ

לפנים דמי"ם עליונות דכח"ב דחח"ן דנהי וחגי'ת דחגי'ת דמיה ובין
 דמ"ה דוין.

יְהוָה

יכוין להמשיך מיב דמ"ה ומילוי מפנים דמי"ם עליונות דכח"ב
 דדח"י דנהי וחגי'ת דחגי'ת דאוי"א וישסו"ת עם נח"י
 דרוח דרוח דרוח :

אֱלֹהִים | אֱלֹהִים
 יְהוָה | יְהוָה
 יְהוָה פתח

יוד הא הא ואו הא חכזה
 בינה

יוד ואו דלת הא הא אלה ואו אלה הא אלה
 וד א א א

לפנים דמים עליונות דכח"ב דדתי דנהי וחגית דחגית דמיה וב"ן דורן:
 ויכוין להמשיך ולהוציא ממלכות דזיווג הפנימי דחב"ד דחגית
 הגוי דאימא ותבונה צלם דמוחין דעסמ"ב וצלם דמוחין
 דקס"א קט"ג קנ"א עם חו"ג עם נרנח"י דנח"י דרוח דמיה וב"ן
 ולהמשיכם ע"ג מקיפי חב"ד דחגית דז"א ואח"כ יכוין להמשיכם
 לחח"ן בגיה דתי דויק דחב"ד דחגית דמיה וב"ן דורן

אֱלֹהִים
 יְהוָה

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

אֱלֹהִים

אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְהוָהנוּ

יְהוָהנוּ

יְהוָה

יוד הי ויו הי יהוה יהי יהוה יוד הי ואו הי
יהוה

אלה הי יוד הי אלה הא יוד הא
יהוה יהוה

יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
יהוה יהי יהוה

יהוה
יהוה יהוה
אלה הה יוד הה

יונה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה

יהוה יהוה יהוה יהוה

יכוין להמשיך מ"ב דס"ג ומיליון מפנים דט"ס
עליונות דכח"ב דבג"ה דנה"י וחג"ת דחג"ת
דא"א וישסו"ת עם נח"י דנשמה דרוח דרוח

אלהינו

איהוה

יהוה

יהוה כתר

יוד הי ואו הי חכמה

יוד ויו דלת הי יוד ואו אלה ואו הי יוד בינה
ודי אוי

לפנים דט"ס עליונות דכח"ב דבג"ה דנה"י וחג"ת דחג"ת דמ"ה וב"ן
רב"ן דו"ן

מלך העולם *

יכוין להעלות המוחין והנרנח"י שנמשכו בתיבות אתה ה' אלהינו שהם

עסמ"ב קס"א קמ"ג קנ"א מוחין פנימים דג' פרצופים הפנימים שהם חב"ד דחג"ת דז"א ושלושה ס"ב דעס"מ ומילוייהם שהם מוחין דב' פרצופים החיצונים נה"י וחג"ת דחג"ת דז"א עם הנרנח"י דרוח שלהם עם בירורי כלים ואורות דרפ"ח דפרצופי כחב"ד דז"א הכוללים דפנימיות אותו הפרצוף |מצות דאירייתא בדיבור דפנימיות דאבי"ע דאצילות ואם היא במעשה בחיצוניות דאבי"ע דאצילות] עם נרנח"י דיליה לזו"ן ואז ניתן כח בזו"ן ומבררים גם הם מבירורי אחו' דישסו"ת ומחלקי כחב"ד דישסו"ת הכוללים עם הרפ"ח ומעלים אותם עם הבירורים שלהם שנבררו ע"י דישסו"ת.

אהיה
יהוה

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

(* נראה שצריך למסור נפשו על קידוש שמו יתברך לקבל עליו דמב"ד לצורך עליית רפ"ח כנודע וכ"כ בקצת סכ"י וזה הסדר יכוין לקבל עליו ד' מיתות ב"ד מד' אותיות הוי"ה ומד' אותיות אדני וליחדם ע"י ד' אותיות אהיה וע"י עסמ"ב

סקילה	י א א	יוד	הי	ויו	הי
שריפה	ה ד ה	יוד	הי	ואו	הי
הרג	ו נ י	יוד	הא	ואו	הא
וחנק	ה י ה	יוד	הה	וו	הה

ה"ח   ה"ג

יוד הי ויו הי יתום יתום יתום יוד הי ואו הי
אלה הי יוד הי יהוה יהוה אלה הא יוד הא
יוד הא ואו הא יתום יתום יתום יוד הה וו הה

אלה הה יוד הה

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

יוד הי ויו הי	יוד הא ואו הא	יוד הי ויו הי
יוד ויו דלת הי יוד	יוד ואו דלת הא אלף	יוד ויו דלת הי יוד
ויו יוד ויו הי יוד	ואו אלף ואו הא אלף	ויו יוד ויו הי יוד
וד י יו י	וד א א א	וד י יו י

ע"ב דע"ב מדרגה ז	יוד הי ויו הי	ע"ב דע"ב מדרגה ה' וו'
דמלכות דחסד	בירורי ב"ן דעתיק	דמלכות דגבורה
ע"ב דס"ג מדרגה ה' וו'	ואבא וז"א	דמלכות דגבורה
דמלכות דגבורה	בירורי ב"ן דנוק' דעתיק	למ"ן לאימא
	ואימא ונוק' דז"א	

יוד הי ואו הי

ע"ב רמ"ה מדרגה יד' ויהוה יוד הא ואו הא	בירורי ב"ן דאריד	ע"ב רמ"ה מדרגה ד' י' יהוה יהוה
ג' וו' דמלכות דתנה"י	ויש"ס ויעקב	דמלכות דמלכות
ע"ב דב"ן מדרגה ד' י' יהוה יהוה	למ"ד לאב"א	
דמלכות דמלכות	בירורי ב"ן דנוק' דאריד	
	ותבונה ודחל	

ויכוין להעלות עם הרפ"ח נרנח"י דיליה

ואז ניתן כח בישסות ומכררים גם הם מכירורים הנז' חלקי כחבד
 דארא ופכחינת אחו' דארא ומעלים אותם עם כירורים
 שלהם שנכררו עיי זוי'ן לארא וכן ניתן כח בארא ומכררים גם
 הם פאחורים דנהי' דאריך חלקי כחבד ומעלים אותם עם
 הכירורים שלהם שנכררו עיי ישסות לארא וכן על סדר זה פארא
 לעתיק וכן מזה לזה עד עיי ס'ג דאיק :

עיי דעיי דאיק   זיווג פנימי   עיי דסיג דאיק
יוד הי ויו הי   אי התיו הה   יוד הי ואו הי

ואז מודווגים פנימיות עיי ס'ג דאיק ומוציאין יים דמיה ממצח
 דאיק וטיס דבין החסרים מעינים דאיק השויכים לאותם
 הכירורים שעלו המתיחסים למצוה זו בנויל ונמשכים בכחינת צלם
 דמוחין דגדלות עם הנרנחי' דנחי' שבתוכם שהם י'ג הויות ואהיה
 מנוקדות כידוע עם אור הטעמים עם אור האים המלוכש ככהר
 דעתיק דאיק לעתיק דאצילות ולוקח המוכחר שבהם [שהם כתר
 דמיה והיר דכתר דבין וגיר דחכמה דבין ודיר דבינה דבין וז'
 כתרים דזית דבין]

איהיהיודה

ולזווג מיה ובין דעתיק וימשיך שארית המוחין למיה ובין דארא
 ולהשאר שם המוכחר שבהם [שהם חכמה דמיה וה'
 אחרונות דכתר דבין]

איהיהיודה

ולזווג ארא ונוקביה וימשיך שארית המוחין לארא וישאר המוכחר
 שבהם לארא [שהם כתר וחכמה דבינה דמיה וחגית נהיי
 דחכמה דבין לאבא עילאה ובינה דבינה דמיה וגית נהיי דבינה
 דבין לאימא עילאה]

איהתיווה

ויזווג או"א עילאין וימשיך השאר ליססו"ת וישאיר שם המוכחר שבהם [שהם חג"ת נה"י דבינה דמ"ה ומלכות דחכמה דבין דישי"ם, ומלכות דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דבין לתבונה].

איהתיווה

ויזווג ישסו"ת ושארית המוחין [שהם חג"ת נה"ים דמ"ה וחג"ת נה"ים דבין חוץ מכתרים דז"ת דבין] ימשיכם ליסוד ומלכות דיססו"ת.

ימשיכם ליסוד ומלכות דיססו"ת מלובשים בצלמי המיחין של הברורים שלהם שכבר עלו ונתקנו ועתה יכוין להוציא ג' צלמי המוחין דנרנח"י דנח"י דמ"ה ובין דז"א ויכוין להמשיכם לשדעה פרצופים הפנימים שהם כחב"ד הכוללים דז"א :

במאמרו מאמר היא רחל המקודשת לואו שהוא ז"א ובנה"י שלה [נתפשו בעולמות עד] ברא שני היכלות חסד ונבורה שבבריאה הנקרא. **ישחקים השוחקים מ"ן דמנצפן א** [יכוין] להמשיך מהמוחין שנמשכו בזוין הארת המוחין ונרנח"י דנשמה מכלים פנימיים דזוין דאצילות לשלשה כלים חיצון ואמצעי ופנימי ד"ם דזוין דבייע דבריאה שהיא ה' ראשונה דהויה וס"ג ואל שדי יך **הי ואו הי אל שדיו וברוח** דז"א היוצא דרך **פין** שהיא הנוקי רחל על ידה תיקן **כל צבאם** דיצירה [יכוין להמשיך הארת המוחין ונרנח"י דרוח מכלים אמצעיים דזוין דאצילות לשלשה כלים חיצון ואמצעי ופנימי ד"ם דזוין דבייע דיצירה שהיא ו יוד **חא ואו הא אל יהוה**] **חכ ע"י ז"א, וזמן ע"י רחל שעל ידה, נתן להם** לעשיה

(א) א"ה לתשוקת יחודי סגולה הדפסנו כאן מה שיש יהרון בסידור הארוך ולכן הושם במסגרת למען לא יחסר והבוחר יבהר בטוב והישר :

לעשיה, **שלא ישנו את תפקידם** [יכוין להטשיך הארת המוחין ונרנח"י דנפש מכלים חיצוניים דו"ן דאצילות לשלשה כלים חיצון ואמצעי ופנימי ד"ס דו"ן דבי"ע דעשיה שהיא ה' אחרונה דהויה וב"ן יוד הה וו הה אל **אדנין** **יששים ושמחים** כל העולמות הנז' בשפע שקבלו מנת חלקם מהמוחין שבנו"ה דאימא שהם ב' שמות קס"א אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי המאירים לכל העולמות לעשות רצון **מוניהם** פועל ו"א הנבנה ונתקן ע"י כ"א פעמים אהיה שספרם **אמת** **שפעולתו** שהיא המלכות הפקבלת ממנו וכל בי"ע הנתקנים על ידה כולם נחתמו בחותם **אמת** שהוא הו"א וללבנה שהיא המלכות אמר הקב"ה שהוא אריך **שתתחדש** לעתיד לבוא ותתעלה ותהיה **עטרת** שהוא הכתר שלה שעד עתה היתה עומדת עד ב' שלישי **תפארת** דו"א | ודוקחת שלישי וחצי שהם ג"פ אור כמספר כתר ששם הוא עמודא דאמצעייתא נופא דאילנה ששם הוא שורשי רוחות בני ישראל וזהו **לעמוסי בטן**, הנה לעתיד תתעלה עד מקום הכתר דו"א העומד בת"ה דבינה שהוא מדרגה ז' של עליות הנוק' ששם היתה עמוסה עמו בבטן אימא **שאף** הם רוחות ישראל **עתידים להתחדש** לעלות כמורתה כמות ה' תתאה וו"ן כמית ה' עילאה וכן עולמות בי"ע עתידים לעלות | **דהיינו** ששורשי נשמות בני ישראל הם במחצב הנשמות הנקרא בריאה יתעלו במקום המלכות דמחצב הספירות **ועוד** יתעלו יותר עד שיתעלה ז"א דכללות במקום א"א | ונוק' דו"א דכללות שהם יעקו"ר דכללות במקום אבא | שהם או"א עילאין שהוא עד הגרון דא"א | וכללות עולם הבריאה במקום אימא דכללות האצ"י שהם ישו"ת ויצירה דכללות במקום ז"א דאצ"י ועשיה

דכללות במקום נוק' דזיא דאצי' ויהיו כל העולמות נכללים בעולם האצי' שהוא עד קימת רגלי א"א וזה יהיה אפילו בחול כמו שהיו בערב שבת קודם חטא אדם הראשון וזהו **ולפאר** במקום ז"א שהוא ת"ת דכללות האצי' שם יהיה מקום ליוצרם שהוא היצירה ותחתיו העשייה וכל עילוי זה יהיה בכח שם היוצא מר"ת על שם כבוד מלכותו שבים שהוא בא"ת כ"ש בל"י שמספרו ט"ב אתון דאנא בכח שבעולם היצירה כזה.

אב"ג יתי' סר"ע שט"ן נג"ד. יכ"ש. במ"ר צת"ג.
 חק"ב טנ"ע. יג"ל פז"ה. שמ"ז צי"ת:

ברוך אלהי אלהים להאיר בהם כ"ח אותיות דמ"י דע"ב מוחין דאבא שהוא פרצוף כינה דאבא יוד ויו דלת. הי יוד ויו יוד ויו. הי יוד. **לפרצוף הנוק' לפייסה** אתה יהוה ויהוה יאהדוניהי מהדש חדשים: ר"ל לעתיד לבוא יתחדשו נו"ה דנוק' ויתמלאו שפע מכח אבא באמצעות אימא שלא ע"י ז"א:

(א) סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֱהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 אֶתְהָא יְהוָה אֶתְהָא אֶתְהָא אֶתְהָא אֶתְהָא אֶתְהָא אֶתְהָא אֶתְהָא
 יתוה אֱהִיָּה אֶתְהָא יתוה יוד הא ואו הי יוד תה וו תה תה
 יתוה יתוה אֶתְהָא אֶתְהָא אֶתְהָא אֶתְהָא אֶתְהָא אֶתְהָא אֶתְהָא

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות דכחב"ד והם מוחין ונרנח"י דכלים פנימיים ד"ס דיצירה שהוא נרנח"י דנח"י דרוח דחח"ן בנ"ה דת"י דכחב"ד דכלים פנימיים דה"פ

(א) א"ה כל הכונה הנז' בג"פ ס"ט תהא, היא מסידור הארוך אך בקצר כתוב ג"פ ס"ט פשוט ואח"כ כתוב להתיר השבועה ודעת מהרה"ג מוהר"א ענתכי יצ"י שצריך לכוין בזה והבוחר יבחר והיעב"א.

דהיפ יצירה התחתונה וליצירה דאצי שהוא ן יוד הא ואו
הא אל יהוה

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אָהיָה אָהיָה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יְהוָה יְהוָה אֵלֵי יוד הי אֵלֵי יוד הי

אֵהיָה אֵהיָה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
יְהוָה יְהוָה אֵלֵי הא יוד הא אֵלֵי הה יוד הה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנחיי והם הויות ואהיה המנקדות
דחגית שהם נרנחיי דרוח עם חלקי המוחין שבהם לחחין
בגיה דתיי דחגית דכלים אמצעיים דהיפ יצירה התחתונה וליצירה
דאצי שהיא ן יוד הא ואו הא אל יהוה

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אָהיָה אָהיָה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יְהוָה יְהוָה אֵלֵי הי יוד הי אֵלֵי הי יוד הי

אֵהיָה אֵהיָה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
יְהוָה יְהוָה אֵלֵי יוד הא אֵלֵי הה יוד הה

אָהיָה
יְהוָה

ויכוין להמשיך הארת המוחין והנרנחיי והם הויות ואהיה
המנקדות דנהיים שהם נרנחיי דנפש דרוח לחחין בגיה
דתיי דנהיים דכלים חיצוניים דהיפ יצירה התחתונה וליצירה

ראצילות שהיא ן יוד הא ואו הא אל יהוה

אח"כ יכוין להתפלל להתיר השבועה שנשבע הקב"ה שהוא אבא
שלא יכנס בירושלם של מעלה שהיא אימא להודווג אריא
ואצילות

ואצילות בבריאה זיווגא שלים דפנימיות [א] שיכנסו ישראל שהוא ת"א בירושלם של מטה שהיא נוק' להזדווג זו"ן ויצירה בעשיה

זיווגא

[א] א"ה טה שיש לדקדק כאן לכאורה דאיך נשבע כן [תענית ה' ע"א] והלא כללא הוא דאין לך זיווג דנשמות בזו"ן עד שיזדווגו מקודם או"א ופרצופים העליונים עד הא"ס שאז נמשך המוחין והכח לזו"ן להזדווג וכלא זה א"א ועיין בליקוטי תורה ר"פ וירא וכבר הקשו כן בשאלות חכמי המערב סי' מ' כמובא בנה"ש ד"ל סע"ד, וראיתי להר"י תו"ח דקמ"ג סע"א שתירץ ע"ז וקיצר דבריו שלעולם צריך להמשיך בתחלה מזו"ן דאו"א לזו"ן דזו"ן ואח"כ מאו"א דאו"א לאו"א דזו"ן וזהו נשבע שלא ימשך מאו"א דאו"א לאו"א דזו"ן עד שיכנס, ר"ל שימשך מזו"ן דאו"א לזו"ן דזו"ן עבתד"ק, וכעת ראיתי שהרב עצמו בספר הליקוטים ריש פ' וירא שנרגש מזה ותירץ וז"ל פירוש הדבר עד שיהיו זו"ן מוזמנים להכנס בהם כי א"א לומר עד שיכנס מטש כי מה שהם מזדווגים הוא להמשיך נשמות מאו"א ואם או"א לא ימשיכו לעצמם היאך תרד אל זו"ן כי דרך המשכת הנשמות הוא כן שזו"ן ממשיכין מאו"א ואו"א מא"א וא"א מע"י וכן עד סוף המדרגות כי גבוה מעל גבוה שומר וזהו פירוש להכנס כלומר שיהיו מוכנים להכנס עכ"ל, וכ"כ בליקוטי תורה פ' וירא כיעו"ש ועיין בע"ח שער הזיווגים פ"א ובש"ש שם שהביא מ"ש הדב בספר הליקוטים הגו' ולפי"ז אי"ש כפשוטו דנשבע שלא יכנס לאו"א עד שיהיו זו"ן מוכנים לזווג לא עד שיזדווגו דלעולם יזדווגו או"א קודם דלפי מ"ש התו"ח עדין יש לדקדק קצת כיון דאו"א וזו"ן דאו"א קודמים לאו"א דזו"ן ולזו"ן דזו"ן ולפי מארז"ל משמע שלא יכנס למעלה היינו בכל פרטי או"א בין או"א דאו"א ובין זו"ן דאו"א עד שיכנס למטה היינו בכל פרטי זו"ן בין או"א דזו"ן ובין זו"ן דזו"ן אם לא דהכונה עד שיהיו מוכנים ולפי"ז נראה מה שמזדווגים זו"ן בברוך יוצרך ועושך קודם או"א צ"ל שמזדווגים זו"ן דזו"ן וזו"ן דאו"א ולעולם זו"ן דאו"א קודם דלעולם בכל פרט מזדווגים או"א שבו ואח"כ זו"ן שבו וכמ"ש התו"ח והיעב"א.

זיווגא שלים דפנימיות ושיהכרכו כל הפרצופים והעולמות משפע א"ס ב"ה שיתפשט בהם ואז יזדווגו ויוציאו נשמות חדשות :

[א] ברוך יוצרך

ברוך עושך

יוד הי ויו הי יוד היואו הי
יוד האואו הא יוד ההו הה
יכוין להכטיך שפע א"ס ב"ה
עם הארת המוחין עסמ"ב
שעולים ברוך לויא דעשיה
התחתוי ולעשיה דויא דאצי
שהוא י' דהויה הכוללת

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יוד האואו הא יוד הה וו הה
יכוין להמשיך שפע א"ס ב"ה
עם הארת המוחין עסמ"ב
שעולים ברוך לנוק' דויא
דעשיה התחתונה ולעשיה דויא
דאצי שהיא ה' אחרוי' דהויה

יהוה יוד הא ואו הא

ארני יוד הה וו הה

ויכוין למסור עצמו למיתה על קיום התורה והמצות ולהעלות רוחו ונשמו לזו"ן דעשיה התחתונה ודעשיה דויא דאצילות ויכוין לעוררם אל הזיווג ע"י ט"ה וב"ן וע"י רוחו ונפשו ויכוין לזווג זו"ן הנז' ויכוין בשיכוב הויה כהולם וארני והיא מעלה מ"ן ע"י נפשו ושם ב"ן והויא משפיע מ"ד ע"י רוחו ושם מ"ה ומזדווגים יחד ע"י מ"ה יאהרונגהי זוג זו"ן יוד הא ואו הא :

ברוך

[א] א"ה כל הכונה בברוך יעקב הוא מהארוך אבל בקצר ב' שפע א"ס ב"ה בזו"ן ובאוי"א דאצילות ובאבוי"ע דעשיה וחבור זו"ן וי"ה ואוי"א י"ה וכן בברוך יעקב ב' ונ' ביצירה ובריאה יעו"ש ודעת מוה"ר שד"ה יצ"ו שיש לבוין מסירת נפש וכו' והמשכת שפע א"ס לפרצופים הנז'ל וכ"ד מוהר"א ענתני יצ"ו שצריך לבוין כל סדר שכתוב כאן הא"א להמשיך שפע א"ס בכתם כ"א בסדר הנז' ע"י ההלבושות ע"ב, ונלע"ד שאין חילוק בזה מהקצר להארוך רק שבא בקצרה ולא ציירו המותין אך כ"ע מודו דזה הוא הסדר הנכון ולעת הנחון מצי לכיון בקצרה יא"ש את"ם והיע"א.

[א] ברוך קניך

יוד היווה הי יוד היוואו הי
 יודה האואו הא יודה הוה הוה
 יכוין להמשיך שפע א"ם ב"ה
 עם הארת המוחין עסט"ב
 העולים ברוך לאבא דעשיה
 התחתונה ולעשיה דז"א דאצילו
 שהוא ידהויה הכוללת
 יתבה יוד היווה הי

ברוך בוראך

יוד היווה הי יוד היוואו הי
 יודה האואו הא יודה הוה הוה
 יכוין להמשיך שפע א"ם ב"ה
 עם הארת המוחין עסט"ב
 העולים ברוך לאימא דעשיה
 התחתונה ולעשיה דז"א דאצילו
 שהוא הדהויה הכללית
 אהיה יוד היוואו הי

ויכוין

[א] מה שיש לדקדק כאן דלא נקט בסדר לא מלמעלה
 למטה ולא מלמטה למעלה קצת יש ליישב עפ"י מ"ש התו"ח
 דקמ"ג סע"א וז"ל מש"כ בברוך יוצריך ועושיך זיווג זו"ן ובברוך
 קוניך ובוראך זיווג אר"א שבתחלה אנו ממשיכין מזו"ן דאז"א שהם
 נ"ר לזו"ן דזו"ן שהוא בחי' נ"ר ואח"כ מנשמה חיה דאז"א לנשמה
 חיה דזו"ן ע"כ ולפי"ז א"ש שסדרו קודם יוצריך עושיך אך אכתי
 יסדרו עיב"א מלמטה למעלה ולזה יש ליישב עפ"י מה שביאר
 הרב במבוא"ש בדרוש ברה"ל ד"ס רע"ד וז"ל שהכונה היא שתתברך
 יצירה משפע א"ם ב"ה כדי שתתברך היצירה לעשיה וזהו ברוך
 עושיך וכשיתחבר ו' עם ה' תתאה שהוא ישראל שיכנס לירושלם
 תתאה אזי ברוך קוניך שהיא האצילות תברך לבריאה וזהו ברוך
 בוראך שיתחברו י"ה שהוא הקב"ה אל ירושלים שלמעלה ע"י
 שיתחברו יצירה בעשיה והם מעלים מ"ן לבריאה וכשיש מ"ן לעולם
 הבריאה אזי תתחבר עמה האצילות וזהו ג"כ בזו"ן ובאז"א דאצילות
 עצמו והצירוף של התחברות הנז' הוא וְהַיְיָ ע"כ וכ"כ בארוך
 וא"כ צריך לומר ברוך יעקב וכן הסדר במסכת סופרים פ"כ ה"ב

ולא

ויכוין למסור עצמו על קידוש ה' ולקיום התורה והמצוות להעלות
חיה ונשמה שלו למיד ולמין לאו"א דעשיה התחתונה
ודעשיה דאצילות לעוררם לזיווג ע"י ע"ב וס"ג ויכוין לזווג או"א
הגו' ואימא מעלה מ"ן ע"י נשמתו וע"י ס"ג ואבא משפיע מ"ד
ע"י חיה שלו וע"י ע"ב ומזווגים יחד זיווגא ויחודה שלים ע"י ע"ב

אִיהֵתִינָהּ זיווג או"א יוד ה' ויו ה' :

ואז חוזרין ועולין העולמות למקומן הראשון וגם אנחנו שהוא
מחצב הנשמות עולים ומלבישים הספירות ואז גם הקליפות
רוצים להתאחו במחצב הנשמות ולעלות עמהם ואז יוצא שלהבת
אש מה' גבורות הסתומים בזרוע ה' ומכה בהם ומפילם ומתבטלים :

כשם שאנחנו מרקדים כנגדיך וידלג שלשה דילוגים

דילוג א' כנגד עליית חח"ן דבי"ע דעשיה להלביש חח"ן דבי"ע
[א] דיצירה וחח"ן דיעקב ורחל דאצילות דעשיה דזו"ן
דאצילות להלביש חח"ן דיעקב ורחל דאצילות דיצירה דזו"ן
דאצילות :

דילוג

ולא כמ"ש באיגרות הרמ"ז סי' יו"ד דמסתברא להעלות אבי"ע
מלמטה למעלה שזה כשיטת החברים בפע"ח שי"ט פ"ג ועיין
להגאון חיד"א במחבר סי' תכ"ו אות ג' שהביא מ"ש אוגה"ר וכ'
ששמע מפה קדוש מהר"ת ן' עטאר שהיה אומר ברוך יעקב וכ"כ
מהרנ"ש במצת שימורים שעיקר הנוסחא ברוך יעקב ופירשה ע"ד
הסוד פי' נאה וכי' דאין לשנות יעו"ש וכ"כ במו"ב סי' ו' אות
פק"ח יעו"ש ושל"ב.

[א] בסידוד הארוך בג' דילוגים אלו כי' יכוין להעלות חח"ן
בג"ה דת"י דאבי"ע דעשיה להלביש חח"ן בג"ה דת"י דאבי"ע
דיצירה וחח"ן בג"ה דת"י דיעקב ורחל שבנה"י דעשיה דזו"ן דאצילות
לחח"ן בג"ה דת"י דחג"ה ע"כ ועיין לעיל מ"ש בהקדמה ע"ז והיע"א.

דילוג ב' כנגד עליית בג"ח דבי"ע דעשיה להלביש בג"ח דבי"ע
 דיצירה ובג"ח דיעקב ורחל דאצילות דעשיה דזו"ן
 דאצילות להלביש בג"ח דיעקב ורחל דאצילות דיצירה דזו"ן
 דאצילות :

דילוג ג' כנגד עליית דתי" דבי"ע דעשיה להלביש דתי" דבי"ע
 דיצירה ודתי" דיעקב ורחל דאצילות דעשיה דזו"ן
 דאצילות להלביש דתי" דיעקב ורחל דאצילות דיצירה דזו"ן
 דאצילות :

ואין אנהנו יכולים לנגע בידך כך אם ירדהו אחרים
 כנגדנו להזיקנו להתאחו בנו ולעלות עמנו לא יוכלו
 לינע בנו ולא ישלטו בנו ולא יעשו בנו שום רושם:
 תפול עליהם אימתה ופחד שלהבת אש מחמשה גבורות
 בגדול זרועך יכוין להציל פרצוף נוקי דז"א המתפשטת בבי"ע
 דעשיה מהקליפות ידמו כאבן : כאבן ידמו זרועך בגדול
 ופחד אימתה עליהם תפול :
 יכוין להשליך הקליפות על צדינו ואויבינו !

[א] סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֱהִיָּהּ יוֹד הַיּוֹד הִי יוֹד הִי וְאוֹ הִי
 אֱהִיָּהּ יְהוָה אֱהִיָּהּ אֱלֹהֵי יוֹד הִי אֱלֹהֵי יוֹד הִי
 יְהוָה אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יוֹד הִי וְאוֹ הִי יוֹד הִי וְאוֹ הִי
 יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵי יוֹד הִי אֱלֹהֵי יוֹד הִי

יכוין

[א] הערה לקורא כי בונה זו דעשיה שייכה בג"פ סיט
 הקודמין בדף ל' ע"ב ובכאן יכוין בחלק היצירה הכתוב שם בג"פ
 סיט וישלוי"ב.

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות
 דכחב"ד והם מוחין זנרנח"י דכלים פנימיים ד"ים דעשיה
 שהוא נרנח"י דנפשי דנפש לחח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד דכלים
 פנימיים דה"פ עשיה התחתונה ולעשיה דאצי" שהיא

ה יוד הה וו הה אל אדני

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֱהִיָּה אֱהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יְהוָה יְהוָה אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי
 אהיה אהיה יוד הא ואו הי יוד הה וו הה
 יהוה יהוה אלף הא יוד הא אלף הה יוד הה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות
 דחג"ת שהם נרנח"י דרוח דנפש עם חלקי המוחין שבהם
 לחח"ן בג"ה דת"י דחג"ת דכלים אמצעיים דה"פ עשיה התחתונה
 ולעשיה דאצי" שהיא ה יוד הה וו הה אל אדני

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֱהִיָּה אֱהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יְהוָה יְהוָה אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי
 אהיה אהיה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
 יהוה יהוה יוד הא יוד הא אלף הה יוד הה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות
 דנהי"ם שהם נרנח"י דנפש דנפש לחח"ן בג"ה דת"י דנהי"ם
 דכלים חיצוניים דה"פ עשיה התחתונה ולעשיה דאצילות שהיא

ה יוד הה וו הה אל אדני

אח"כ יכוין להתפלל להחיר השבועה שנשבע הקב"ה שהוא אבא
 שלא יכנס בירושלם שש מעלה שהיא אימא להודווג או"א
 ואצילות כבריאה ויוגא שלים דפנימיות עד שיכנכו ישראל שהוא
 ז"א בירושלם של מטה שהיא נוקי להודווג זרין ויצירה העשיה
 זיוגא שלים דפנימיות ושיתברכי כל הפרצופים והעולמות משפע
 א"ס ב"ה שיהפשמ בהם ואז יודווגו ויוציאו נשמות חדשות !

ברוך יוצרך

יוד הויו הי יוד הי ואו הי
 יוד האואו הא יוד האוהה
 יכוין להמשיך שפע א"ס ב"ה
 עם הארת המוחין עס"ב
 העולים ברוך לז"א דיצירה
 וליצירה דז"א דאצילות שהוא
 ה ידוה יוד הא ואו הא

ברוך עושך

יוד הויו הי יוד הי ואו הי
 יוד האואו הא יוד האוהה
 יכוין להמשיך שפע א"ס ב"ה
 עם הארת המוחין עס"ב
 העולים ברוך לז"א דיצירה
 וליצירה דז"א דאצילות שהוא
 ה אדני יוד האוהה

ויכוין למסור עצמו למיתה על קיום התורה והמצוות ולהעלות
 רוחו ונפשו לזרין דיצירה התחתונה ודיצירה דז"א דאצילות
 ויכוין לעוררם אל הזיווג ע"י מ"ה ובין נע"י רוחו ונפשו ויכוין
 לזווג זרין הנזי ויכוין בשילוב. הויה בחולם ואדני והיא מעלה מ"ן
 ע"י נפשו ושם ב"ן והז"א משפיע מ"ד ע"י רוחו ושם מ"ה ומזדווגים
 יחד ע"י מ"ה יאהדונהי זווג זרין יוד הא ואו הא

ברוך קונך

יוד הויו הי יוד הי ואו הי
 יוד האואו הי יוד האוהה
 יכוין להמשיך שפע א"ס ב"ה

ברוך בוראך

יוד הויו הי יוד הי ואו הי
 יוד האואו הא יוד האוהה
 יכוין להמשיך שפע א"ס ב"ה
 עם

<p>עם הארת המוחין עסטיב העולים ברוך לאנמא דיצירה וליצירה דזיא דאצילות שהיא ה אהיה יוד הי ואו הי</p>	<p>עם הארת המוחין עסטיב שעולים ברוך לאבא דיצירה וליצירה דזיא דאצילות שהיא י יתיה יוד הי ויו הי</p>
--	---

ויכוין למסור עצמו על קידוש ה' ולקיום התורה והמצוות להעלות
 חיה ונשמה שלו למיד ולמין לארא דיצירה התחתונה
 ודיצירה דאצילות לעוררם לזיווג עיי עיב וסיג ויכוין לזיווג אויא
 הנז' ואיסא מעלה מין עיי נשמתו ועיי סיג ואבא משפיע מיד
 עיי חיה שלו ועיי עיב ומזדווגים יתר זיווגא ויחורא שלים
 עיי עיב !

איהתייהה זיווג אויא יוד הי ויו הי

זאז חורין ועולים העולמות למקומם הראשון וגם אנחנו שהוא
 מחצב הנשמות עולים ומלבישים הספירות ואז גם הקליפות
 הוצים להתאחו כמחצב הנשמות ולעלות עמהם ואז יוצא שלהבת
 אש מה' נבורות הסתומים בזרוע ה' ומכה בהם ומפילם ומתכטלים !

כשם שאנחנו מרקרים כנגדיך וידלג כלשה דילונים

דילוג א [א] כנגד עלייה חחין דבייע דיצירה להלביש חחין
 דבייע דבריאה וחחין דיעקב ורחל דאצילות
 דיצירה דזיין דאצילות להלביש חחין דיעקב ורחל דאצילות דבריאה
 דזיין דאצילות

דילוג

[א] בסידור הארוך בני דילונים כיב יכוין להעלות חחין
 בגיה דתי דאבייע דעשיה ודיצירה להלביש חחין בגיה דתי
 דאבייע דבריאה וחחין בגיה דתי דיעקב ורחל שבנהיי דיצירה
 דזיין דאצילות לחחין בגיה דתי דחגיה ועיין לעיל בהקדמה
 מ"ש בזה והיעיא.

דילוג ב כנגד עלייה בג"ה דבי"ע דיצירה להלביש בג"ה
 דבי"ע דבריאה ובג"ה דיעקב ורחל דאצילות דיצירה
 דו"ן דאצילות להלביש בג"ה דיעקב ורחל דאצילות דבריאה
 דו"ן דאצילות

דילוג ג כנגד עליית דת"י דבי"ע דיצירה להלביש דת"י
 |א| דבי"ע דבריאה ודת"י דיעקב ורחל דאצילות
 דיצירה דו"ן דאצילות להלביש דת"י דיעקב ורחל דאצילות דבריאה
 דו"ן דאצילות

ואין אנחנו יכולים ליגע בידך כד אם ירמרו אחרים
 כנגדנו להזימנו להתאחו בנו ולעלה עמנו לא
 יוכלו ליגע בנו ולא ישלטו בנו ולא יעשו בנו
 שום רושם תפול עליהם אימתה ופחד שלהבת אש
 מחמשה גבורות בגדול זרועך יכוין להציל פרצופי ניק דו"א
 המתפשטים בבי"ע דיצירה מהקליפות ידמו כאבן : כאבן
 ידמו זרעך בגדול ופחד אימתה עליהם תיפול
 יכוין להשליך הקליפות על צריני ואויבינו

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֱהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 אֱהִיָּה יְהוָה אֱהִיָּה אֵלֶּהֶּ יוד הי אֵלֶּהֶּ הי יוד הי
 יְהוָה אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יוד הא ואו הי יוד הה וו הה
 יְהוָה יְהוָה אֵלֶּהֶּ הא יוד הא אֵלֶּהֶּ הה יוד הה
 יכוין

[א] א"ה הטעם שבבי"ע אנו מעלין בי"ע דו"ן ודיעו"ד
 בכללם ובאצי" דיעו"ד דוקא ב' ע"ז התו"ה בד"ו ע"ב וז"ל מפני
 שבי"ע הם עלמא דנוק' מעלין אפילו בי"ע דו"ן אבל באצי" אנו
 מעלין אצי" דיעו"ד דוקא שהם בהינה נוק' עכ"ל והיע"א.

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות
 דכחב"ד והם מוחין ונרנח"י דכלים פנימיים ד"ס דבריאה
 שהוא נרנח"י דנח"י דנשמה לחח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד דכלים
 פנימיים דה"פ בריאה התחתונה ובריאה דאצילות שהיא ה

יוד הי ואו הי אל שדי

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֱהִיָּה אֱהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יְהוָה יְהוָה אלקהי יוד הי אלקהי יוד הי
 אהיה אהיה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
 יהוה יהוה אלקהא יוד הא אלקהה יוד הה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות
 דחג"ת שהם נרנח"י דרוה דנשמה עם חלקי המוחין שבהם
 לחח"ן בג"ה דת"י דחג"ת דכלים אמצעיים דה"פ בריאה התחתונה
 ובריאה דאצילות שהיא ה יוד הי ואו הי אל שדי

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֱהִיָּה אֱהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יְהוָה יְהוָה אלקהי יוד הי אלקהי יוד הי
 אהיה אהיה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
 יהוה יהוה אלקהא יוד הא אלקהה יוד הה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות
 דנהי"ם והם מוחין ונרנח"י דכלים חיצוניים ד"ס דבריאה
 נרנח"י דנפש דנשמה לחח"ן בג"ה דת"י דנהי"ם דכלים חיצוניים

דהיפ בריאה התחתונה ובריאה ראצילות שהיא ה

יוד הי ואו הי אל שדי

אח"כ יכוין להתפלל להתיר השבועה שנשבע הקב"ה שהוא אבא
שלא יכנס בירושלים של מעלה שהוא איסא להודווג
אויא ואצילות בבריאה זיוגא שלים דפנימיות עד שיכנסו ישראל
שהוא ז"א בירושלים של מטה, שהיא נוקבא להודווג זיין ויצירה
בעשיה זיוגא שלים דפנימיות ושיתכרכו כל הפרצופים והעולמות
משפע איס ביה שיתפשט בהם ואו יודווגו ויוציאו נשמות חדשות.

ברוך יוצרך

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הי יוד הה וו הה
יכוין להמשיך שפע איס ביה
עם הארת המוחין עסט"ב
העולים ברוך לזיא דבריאה
ולבריאה דזיא ראצילות שהוא
ו יהוה יוד הא ואו הא

ברוך עושך

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
יכוין להמשיך שפע איס ביה
עם הארת המוחין עסט"ב
שבגמט' ברויך לנוקדזיא דבריאה
ולבריאה דזיא ראצילות שהיא
ה אדני יוד הה וו הה

ויכוין למסור עצמו למיתה על קיום התורה והמצות ולהעלות
רוחו ונפשו לזיין דבריאה התחתונה ולבריאה דזיא ראציל
ויכוין לעוררם אל הזיווג עיי מיה ובין ועיי רוחו ונפשו ויכוין
לזווג זיין הנזי ויכוין בשילוב הויה בחולם ואדני והיא מעלה מין
עיי נפשו ושם בין והזיא משפיע מיד עיי רוחו ושם מיה ומזדווגים
יחד עיי מיה.

יאהדוניהי זיווג זיין יוד הא ואו הא

ברוך קונך

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יודה האואהא יוד התו הה
 יכוין להמשיך שפע אים ביה
 עם הארת המוחין עסט"ב
 העולים ברוך לאבא דבריאה
 ולבריאה דזיא דאצילות שהוא
 י יתנה יוד הי ויו הי

ברוך בוראך

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יוד האואהא יוד ההו הי
 יכוין להמשיך שפע אים ביה
 עם הארת המוחין עסט"ב
 שעולים ברוך לאימא דבריאה
 ולבריאה דזיא דאצילות שהיא
 ה אהיה יוד הי ואו הי

ויכוין למסור עצמו על קדושת שמו יתברך ולקיום התורה
 והמצוות ולהעלות חיה ונשמה שלו למיד ולמין לאוי"א
 דבריאה. התחתונה דבריאה דאצילות לעוררם לזיווג ע"י ע"ב וס"ג
 ויכוין לזיווג או"א הנז' ואימא מעלה מ"ן ע"י ידי נשמתו וע"י ס"ג
 ואבא משפיע מ"ד ע"י חיה שלו וע"י ע"ב ומזדווגים יחד זיווגא
 ויחודא שלים ע"י ע"ב

איהיהוהה זיווג או"א יוד הי ויו הי

ואז חורין ועולים העולמות למקומם הראשון וגם אנחנו שהוא
 מחצב הנשמות עולים ומלבישים הספירות ואז גם הקליפות
 רוצים להתאחו במחצב הנשמות ולעלות עמהם ואז יוצא שלהבת
 אש מה' גבורות הסתומים בזרוע ה' ומכה בהם ומפילם ומתכטלים

כשם שאנחנו מרקדים בנגדיך וידלג שלשה דילוגים

דילוג א' כנגד עלייה חח"ן דבי"ע דבריאה להלביש חח"ן דבי"ע
 דאצילות וחח"ן דיעקב ורחל דאצילות דבריאה דזו"ן
 דאצ"י להלביש חח"ן |א| דיעקב ורחל דאצילות דאצילות דזו"ן דאצ"י:
 דילוג

|א| בסידור הארוך כ"כ יכוין להעלות חח"ן בג"ה דת"י דאבי"ע
 דעשיה ודיצירה ודבריאה להלביש חח"ן בג"ה דת"י דאבי"ע דאצילות
 והח"ן בג"ה דת"י דיעקב ורחל שכנה"י דבריאה דזו"ן דאצילות
 לחח"ן בג"ה דת"י דחג"ת ועיין לעיל בהקדמה ט"ש ע"ז והיע"א

דילונ ב כנגד עלייה בניה דבי"ע דבריאה להלביש בניה דבי"ע
 דאצילות ובניה דיעקב ורחל דאצילות דבריאה דוויזן
 דאצילות להלביש בניה דיעקב ורחל דאצ"י דאצ"י דוויזן דאצילות.
 דילונ ג כנגד עלייה דתי דבי"ע דבריאה להלביש דתי דבי"ע
 דאצילות ודתי דיעקב ורחל דאצילות דבריאה דוויזן
 דאצ"י להלביש דתי דיעקב ורחל דאצ"י דאצילות דוויזן דאצילות.

ואין אנחנו יכולים ליגע ביקך כך אם ירקדו אחרים
 כנגדנו להזיקנו להתאחו בנו ולעלות עמנו לא יוכלו ליגע
 בנו ולא ישלטו בנו ולא יעשו בנו שום רושם
 תפול עליהם אימתה ופחד שלהבת אש מחמשה גבורות
 בגדול זרועך יכוין להציל פרציפי נוק' דז"א המתפשטים בכי"ע
 דבריאה מהקליפות ידמו כאבן: כאבן ידמו זרועך בגדול
 ופחד אימתה עליהם תיפול יכוין להמשיך הקלי' על צרינו
 ואויבינו דוד מלך ישראל היא המלכות דבי"ע דעשיה
 התחתונה ועשיה דאצילות להעלותה לג' כלי היסוד הנקרא חי

וגם להעלותה להלביש לג' כלי
 התפארת הנקרא וקיים
 דוד מלך ישראל היא המלכות
 דבי"ע דיצירה התחתונה ודיצירה
 דאצילות להעלותה לג' כלי היסוד
 הנקרא חי וגם להעלותה לג' כלי
 התפארת הנקרא וקיים

ג' כלי ה"ת דז"א
 יוד הא ואו הא
 י יה יהו יהוה
 ידוה
 ג' כלי יסוד דז"א
 יא יב יג יד
 יו יז יח יט
 שין שין דלת שין דלת יוד
 שין דלת יוד

דוד מלך ישראל היא המלכות דבייע דבריאה התחתונה
 ודבריאה דאצילות להעלותה לג' בלי היסוד הנקרא חי וגם
 להעלותה להלביש לג' בלי התפארת הנקרא וקיים לזל מלך
 חי וקיים ד' תיבות אלו יעלו בגי' רפ"ה כנוצל ר"ל בזמן שיבטלו
 הקלי' מן העולם אזי המלכות דאצילות היא תשאר תמיד למעלה
 באצילות ונק' חי וקיים ולא יהיה צורך לברר סרפ"ח ניצוצין
 הנתונים תוך הקלי' ואז תקרא המלכות דוד מלך חי וקיים
 שהוא בגי' רפ"ח להורות שכבר נבררו כל הרפ"ח שהיו כבייע.

[א] אקף למד אקף למד
 יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
 יוד הי ואו הי
 א יאהד'ונהי תיהדו'אוכה' דנוק'
 אקף למד אקף למד
 יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
 יוד הי ואו הי
 מ יאהד'ונהי יסוד דז'אודע' דנוק'
 אקף למד אקף למד
 יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
 יוד הי ואו הי
 נ יאהד'ונהי אור שבין נו"ה דז"א
 ונוף דנוק'
 יוד הא ואו הא יוד הא ואו הא

ויאמר

אמן ביעקב ורחל דאצילות
 דאביע דעשיה
 אמן ביעקב ורחל דאצילות
 דאביע דיצירה
 אמן ביעקב ורחל דאצילות
 דאביע דבריאה
 וי"א נ"פ נ"ו
 [נצח נצח נצח]
 סלה סלה סלה
 [ועד ועד ועד]

[א] עיין לעיל עמוד ט"ו בסדר כונת אמן מהרש"ש ז"ל
 ובשער חכונות הנד"ט דף ס"ב ע"א והבין !

ויאמר שבעה פעמים פי לב טהור וכו' ויכוין כנגד כחביד חגיה	
לב-טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	כתר
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	חכמה
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	בינה
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	דעת
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	חסד
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	גבורה
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	תפארת

עריך למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עזרי : עזרי מעם יהוה ואדני יאהרונה עושה שמים וארץ : אל יתן לסוס רגליך

אל ינום שומריך : הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל : יהוה ואדני יאהרונה שומריך יהוה ואדני יאהרונה צלך על יד ימינך : יוטם השמש לא יבכה וירח כלילה : יהוה ואדני יאהרונה ישמרך מכל רע ישמיר את נפשך : יהוה ואדני יאהרונה ישמור צאתך ובואך מעתה ועד עולם :

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו : הללוהו בגבורותיו הללוהו כרוב גדלו : הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור : הללוהו בתוף ומחול הללוהו בסינים ועוגב : הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה : כל הנשמה תהלל יה הללויה : כהתי"ה

תנא דבי רבי ישמעאל אלמלי לא זכו בני ישראל אלא להמביל פני אביהם שבישמים פעם אחת בחדש דיים אמר אביי הילכך נימרינהו

מעומד : רבי דנניא וכו' ויאמרו קדיש על ישראל ויכוין בקדיש שאחר ברה"ל ע"ב וע"ב והוא קדיש דאחר נפ"א ודאחר קריאת ס"ת ודקודם עמידה ואחריה דמנחה וערבית כנודע :

כתב הרנייה בסה"ק עלי נהר אות ל"ו על מ"ש בע"ח ש: פ"ח
 פ"ח שסוד הקדיש שעולה כל העשיה ביצירה והיצירה
 כבריאה אינו עולה רק פנימיות של הנשמה יעו"ש סוד הנשמות
 אלו שעולים הם ב"ע דאצי' המתלבשים בב"ע התחתונים שכולם
 בכללותם עולים דאצי' אבל ב"ע התחתונים אינם עולים כ"א
 ג"ר דעולם התחתון בנה"י דעולם העליון ממנו וכו' ולמדעי אני
 צריך דאף דמטבע וסדר כל הקדישים בשוה ואינם מחולקים אלא
 במלוי השמות דעסמ"ב בדבר זה יש הפרש ביניהם בין הקדישים
 דקודם העמידה ובין הקדישים דאחר העמידה, והוא דהמשכה
 שמשכיבין המוחין דאבא ע"י התיבות ודאימא ע"י האותיות
 בקדישים שקודם העמידה הוא לבי"ע דאצי' המלובשים בב"ע
 התחתונים ולבי"ע התחתונים. אבל בקדישים שאחר העמידה
 שכבר ב"ע דאצי' הם עומדים בגבול האצי' ואינם יורדין |ממ"ש
 בשהכ"ו דמ"ט ע"ב צריך שתדע כי אין העולמות יורדין אלא עד
 שאומדין עלינו לשבח יעו"ש טבואר כמ"ש אך ממ"ש בדט"ו ע"ב
 ואחר הזיווג אנו צריכין לחזור להעלות העולמות שיקבלו שפע
 וכו' וכן גבי קדיש ה' כ' להעלות העשיה אל היצירה כיעו"ש
 צ"ע קצת דמשמע דבעת הזיווג לא היו בגבול האצי' ולכן שוב
 צריך להעלותה וי"ל] עד אחר עלינו לשבח א"כ ההמשכה היא
 לבי"ע דאצי' העומדים למעלה וגם משכיבין לבי"ע התחתונים
 ע"ב !

מש"ב בקדיש בתיבת ויתקדש לז"א דהיכל ק"ק שהם אריך
 ונוק' וישכו"ת ובהיבות וישתבח גבי ג"ר דהק"ק כ' שהם
 עתיק ונוק' ואו"א, הכונה היא שכללות היכל ק"ק הוא כח"ב
 וכ"א כלול מעשר וידוע דכתר כולל עתיק ונוק' ואריך ונוק'
 וחוי"ב כוללים או"א וישכו"ת, אי"כ כח"ב דכתר דהיכל ק"ק נקראים
 עתיק ונוק' וכח"ב דחוי"ב נקראים או"א נמצא דכח"ב דהיכל ק"ק
 הם עתיק ונוק' ואו"א, והו"ק דכתר דהיכל ק"ק נקראים אריך ונוק',
 והו"ק דחוי"ב נקראים ישכו"ת נמצא שו"ק דהיכל ק"ק הם אריך
 ונוק' וישכו"ת, ושש היכלות התחתונים בכללותם נקראים ז"א וכח"ב
 שבהם

שבהם נקראים ז'וין הגדולים והו'ק שבהם נקראים יעקב ורחל
 וזה פשוט!

מ'ש"ב בקדיש דהודו כמ"ב דאותיות יכוין להעלות ו'ק וג"ר
 דעשיה דז"א דאצ"י ליצירה הנם שהבחינות הללו עלו
 כבר במשניות דאיזהו מקומן להיכל ק"ק תירץ ע"ז בעלי נהר שם
 דמשמע מדברי הרב דמה שעלו אינו אלא בסוד כללות ועכשיו
 ע"י הקדיש עלייה גמורה עכד"ק ולפי"ד יתפרש ג"כ מ"ש בסידור
 קודם הודו עתה שעלו פנימיות כחב"ד דעשיה ונעשו חיצונית
 יעו"ש דהגם שעלו באשה ריח ניחח ולא עתה הכונה היא עתה
 שכבר עלו והיינו בסוד כללות ועכשיו נגמר עלייתן וכעין זה כתב
 בסידור שבת גבי לאל אשר שבת כי עתה נגמרו ליכנס ה"פ בינה
 דז"א וכו' דהלא תשלום כניסתן בנשמת אלא דר"ל עתה שכבר
 נגמרו כנו' והיעב"א

מ'ש"ב בקדיש דהודו שהוא דעשיה שהב' מ"ב דס"ג הם מוחין
 דאבא והב' מ"ב דמ"ה הם מוחין דאימא יש להבין דהיכן
 מצינו כן דכלל שבידינו אבא ע"ב ואימא ס"ג ומ"ה הוא ז"א
 והנלע"ד עפ"י מ"ש בע"ח שער העקודים פ"ב מ"ב וז"ל ע"ב הוא
 בכתר ויש בו אריך ונוק' וכן ס"ג בחכמה או"א וכן מ"ה ישמ"ה
 וכן ב"ן ז'וין וכו' ע"כ וכ"כ בפ"א משער מנת"א ועיין במפרשים
 שיישבו ע"ז דהכא איירי בהעלם ובשורש אבל גילויים אינו כן
 ועיין באש"ל ע"פ אוצ"ח אות א' שכ' דהפרצופים עצמותם העקרי
 הוא כן, אך השתא נקרא אבא ע"ב על שם שמקבל המוחין מכתר
 שהוא ע"ב ואימא נקראת ס"ג ע"ש שמקבלת מוחין מאבא שהוא
 ס"ג, וז"א נקרא מ"ה ע"ש שמקבל המוחין מאימא שהיא מ"ה
 יעו"ש וא"כ בקדיש אפשר לפרש גבי הודו דקרי לאבא ס"ג
 ולאימא מ"ה היינו לגבי שמותם העיקריים וכלפי שורשם שנקראו
 ממש כן כמבואר בע"ה וראיתי בזה להתו"ח דק"מ ע"ב וז"ל מ"ש
 בקדיש דעשיה שהב' מ"ב דס"ג הם סוד מוחין דאבא וכו' ממנו
 נלמד שאימא ר"ל הפרצוף הסמוך לו ואבא ר"ל הפרצוף היותר
 דחוק ממנו ישרי קרא לבחינת מ"ה אימא והס"ג קראו בשם
 אבא ע"כ והיעב"א.

משׁיב בתיבת רבא הויה אהיה אדני אלקים, ועם כללות ד' והכולל בנימט' בא"ד אותיות רבא שאז נקראת הנוק' באר כמ"ש בפנים, לא ידעתי טעמו בזה למה לא נקט כמ"ש בשהכ"ו דמ"ז ע"ד שיכוין ברבא סוד הויה אלהים הויה אדני, שעולים רבא אותיות באר והעניין שהמוחין מלובשין בנה"י דאימא שהיא אהיה וכאשר יוצאין לכנוס בנוק' דו"א הנקראת אדני מתחברים ב' שמות אהיה ואדני ונעשים אלהים והו"א הוא שם הויה הרי לך בהדיא אך ע"י שם אדני ואהיה נעשים הויה אלהים הויה אדני עכ"ל ולפי"ז לא נצרך לצרף ד' אותיות והכולל כמ"ש בס"י וראיתי להרנ"ה בעלי נהר אות ל"ו שכתב לדקדק בזה דלמה שינה מ"ש בדברי הרב ואעפ"י ששניהם אמת מ"מ גימט' דבא"ר הם רומזים בהויה אלהים הויה אדני כאמור עכ"ד וצ"ע והיעב"א!

עוד ב' הרנ"ה שם דבמלת יהא שנרמזים מוהין דקטנות דאלהים מלא אינו כתוב בדעת רק אלהים דאלפין א' וצריך לצייר ב' שמות אלהים האחד בציור האלף יו"י והשני בציור האלף יו"ד כנז' בדברי הרב, והרש"ש הביא בן בפוחין דקטנות דמ"ק דמ"ט [ובחדש דמ"ז ע"ד] ובקדיש עצמו לא כתבו, ובדחיית המוחין דקטנות בברכת אבות כתוב בסידור ג"כ ד' אלהים מלאים כנז' עיין בפ"א משער מוחין דקטנות מה שנכתפק בזה מהרח"ו [עיין מבו"ש ש"ה ח"ב פ"ו דקכ"ה ע"א שכ' בודאי שצריך שיהיו ב' אלהים בדעת והם במילוי אלפין הא' בציור יו"י והב' בציור יו"ד יעו"ש] ועיין בשהכ"ו בדרוש ו' דפסח שב"כ בפירוש עכר"ק!

ממ"ש ביהא שגיה וכו' יכוין בכ"ח להמשיך נשמה, מכואר שצריך לומר לעלמי בלא ואו שע"ז יעלו כ"ח אותיות, ואין להוסיף ע"ז וכ"כ מהרש"ו הו"ד בהגהות שהכ"ו ד"ד ע"ג וכן הנוסח בכל סידורי הרש"ש וכ"כ הש"צ דפ"א ע"ג והחיד"א בקשר גודל ס"ח אות ט"ז ובחס"ל למוהר"א פאפו סי' נ"ה אות ד"ן והרי"ה בסה"ק בן איש חי פ' ויחי סו"א וז"פ!

גם מ"ש ע"י כ"ח צ"ל מן כל בשתי תיבות שע"ז יהיו כ"ח תיבות עד בעלמא ולא כמי שרצה לפקפק בזה וכבר שאלו ע"ז חכמי המערב מהרש"ש [הו"ד בנה"ש דל"א סע"ב שאלה ס"ב]

והשיב שצ"ל מן כל בשתי חיבות כמ"ש בנה"ש דכ"ו רע"ד וכ"כ
בש"צ וחס"ל ובא"ח שם וכן העלה הרי"ח בהשובות רב פעלים
ח"ב א"ח סי"ג יע"ש !

וכתוב בשהכ"ו די"ד סע"ד יש כ"ח אותיות מן יהא שמה עד
בעלמא והיא בחינת כ"ח דמילוי המילוי ולכן צריך לענות
אמן פעם ג' וג' אמנים אלו זילת אמן יש"ר, ואם העונה מסיים
לוטר עד דאמירן בעלמא, קודם שיאמר החון שמה דקבה"ו צריך
לענות כאן פעם אחרת אמן באופן שיהיו ה' אמנים עכ"ל.
מבואר מזה דאם לא סיים העונה עד בעלמא לא יענה אמן
בנתיים וזהו שאמר דאם העונה מסיים קודם שיאמר
החון שמה דקבה"ו צריך לענות הא לאו הכי לא יפסיק כיון שלא
סיים גם מבואר שצריך לענות מאמן עד בעלמא לא פחות ולא יותר
דמשו"ה קאמר דאם העונה וכו' וכ"כ בש"צ ד"ט ע"ד סכ"ב ובסה"ק
בא"ח פ' שמות וכ' שכן הוכיח בספר מקבצאס וזה עיקר יע"ש
וכן נוהגין בק"ק בית אל ובשאר ק"ק וז"פ !

כונה אמן דקדיש מהרש"ש זלה"ה

אלה למד	אלף למד
יוד הי ואו הי	יוד הי ואו הי
א	אֵיִדְהֶנְיָהּ
הפארת דז"א וכתר דנוקבא	
אלף למד	אלף למד
יוד הי ואו הי	יוד הי ואו הי
ט	אֵיִדְהֶנְיָהּ
וסוד דז"א ודעת דנוקבא	
אלף למד	אלף למד
יוד הי ואו הי	יוד הי ואו הי
ן	אֵיִדְהֶנְיָהּ
אור שבין נו"ה דז"א ונוף דנוקבא	
ז"א	ז"א
יוד הא ואו הא	יוד הא ואו הא